

**Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Ústav správních a sociálních věd**

Evidence přestupků

Olga Řezáčová

**Bakalářská práce
2018**

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Akademický rok: 2017/2018

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Olga Řezáčová**
Osobní číslo: **E14032**
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Veřejná ekonomika a správa: Ekonomika pro kriminalisty a cel-
níky**
Název tématu: **Evidence přestupků**
Zadávající katedra: **Ústav správních a sociálních věd**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cílem práce je analýza právní úpravy trestání recidivy správních deliktů a evidence přestupků. Při analýze budou použity právně-hermeneutické metody výkladu právních předpisů. Bude provedena komparace zkušeností s vedením centrálního registru přestupků a možnosti jeho využití u vybraných měst. Výsledky analýzy budou syntetizovány a v případě zjištěných nedostatků bude práce obsahovat doporučení de lege ferenda

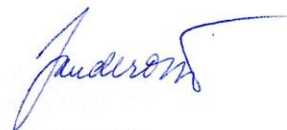
Osnova:

- Definice a vymezení pojmů přestupků.
- Hmotněprávní úprava evidovaných přestupků, proces evidence.
- Centrální evidence přestupků.
- Komparace evidovaných přestupků ve vybraných krajích ČR za vybrané období.

Rozsah grafických prací: –
Rozsah pracovní zprávy: cca 30 stran
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická
Seznam odborné literatury:

GRYGAR, Tomáš. Přestupková amnestie v novém zákoně o odpovědnosti za přestupky. *Správní právo.* 2017, 50(2), 73 - 86. ISSN 0139-6005
HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část.* 9. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Academia iuris. ISBN 978-80-7400-624-1
KORBEL, František a Kateřina STAŇKOVÁ. Co přinese nová úprava přestupků. *Právní novinky.* 2017, 9(1), 15 - 17.
MIHALÍK, Vojtěch. Zánik odpovědnosti za přestupek. *Právní rozhledy: časopis pro všechna právní odvětví.* Praha: C.H. Beck, 2017, 24(10), 352 - 355. ISSN 1210-6410.
NEVESELÝ, David a Soňa TITLBACHOVÁ. Zpřísnění zákona o přestupcích od 1. 10. 2015. *Právní novinky.* 2015, 7(11), 10.
STRAKOŠ, Jan. Zákon o přestupcích po novele vybrané problémy (I.). *Správní právo.* 2016, 46(1), 1 - 12. ISSN 0139-6005
VEDRAL, Josef. K některým procesním otázkám nové právní úpravy správního trestání. *Správní právo.* 2014, 47(1 - 2), 97 - 117. ISSN 0139-6005.

Vedoucí bakalářské práce: **JUDr. Jana Janderová, Ph.D.**
Ústav správních a sociálních věd

Datum zadání bakalářské práce: **1. září 2017**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2018**

doc. Ing. Romana Provozňáková, Ph.D.
děkanka

L.S.

doc. Ing. Jolana Volejníková, Ph.D.
vedoucí ústavu

V Pardubicích dne 1. září 2017

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval/a samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil/a, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl/a jsem seznámen/a s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako Školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 9/2012, bude práce zveřejněna v Univerzitní knihovně a prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 30. 4. 2018

Olga Řezáčová

PODĚKOVÁNÍ:

Tímto bych ráda poděkovala své vedoucí práce JUDr. Janě Janderové Ph.D. za její odbornou pomoc, cenné rady a poskytnuté materiály, které mi pomohly při zpracování bakalářské práce.

Dále bych chtěla poděkovat své rodině za podporu a toleranci při studiu.

ANOTACE

Bakalářská práce se zabývá evidencí přestupků. Práce analyzuje právní úpravu trestání recidivy správních deliktů a evidence přestupků. Je provedena komparace evidovaných přestupků ve vybraných městech a komparace zkušeností s vedením centrálního registru přestupků.

KLÍČOVÁ SLOVA

evidence přestupků, centrální evidence přestupků, recidiva, správní trestání, odpovědnost za přestupek

TITLE

Records of administrative offence

ANNOTATION

The bachelor thesis deals with records of administrative offenses. The thesis analyzes the legal regulation of the punishment of the recidivism of administrative offenses and record of offenses. Comparison of registered offenses in selected cities and comparison of experience with the management of the central registry of offenses is carried out.

KEYWORDS

records of administrative offenses, central records of administrative offenses, recidivism, administrative punishment, liability for administrative offence

OBSAH

ÚVOD.....	10
1 DEFINICE A VYMEZENÍ POJMŮ	12
1.1 SPRÁVNÍ TRESTÁNÍ, SOUDNÍ DELIKT	12
1.2 SPRÁVNÍ DELIKTY	14
1.2.1 Druhy správních deliktů.....	15
2 CENTRÁLNÍ EVIDENCE PŘESTUPKŮ.....	16
2.1 STAV EVIDENCE PŘED ZAVEDENÍM CENTRÁLNÍHO EVIDENCE	16
2.2 NÁVRH EVIDENCE PŘESTUPKŮ.....	17
2.3 SPUŠTĚNÍ CENTRÁLNÍ EVIDENCE	18
2.4 REJSTRÍK TRESTŮ	18
3 HMOTNĚPRÁVNÍ ÚPRAVA PŘESTUPKŮ	20
3.1 POJEM, ÚČEL A FUNKCE PŘESTUPKOVÉHO PRÁVA.....	20
3.2 HLAVNÍ ZMĚNY V REFORMĚ PŘESTUPKOVÉHO PRÁVA	21
3.2.1 Přechnodná ustanovení	22
3.3 PŘESTUPEK.....	24
3.4 SKUTKOVÁ PODSTATA PŘESTUPKU	25
3.5 PŮSOBNOST ZÁKONA O PŘESTUPCÍCH.....	27
3.5.1 Časová působnost	27
3.5.2 Územní působnost	28
3.5.3 Osobní působnost	29
3.6 SPRÁVNÍ TRESTY A JEJICH UKLÁDÁNÍ.....	30
3.6.1 Druhy správních trestů.....	30
3.6.2 Obecné zásady pro ukládání správních trestů	31
3.7 OKOLNOSTI VYLUČUJÍCÍ ODPOVĚDNOST	33
3.8 ZÁNİK ODPOVĚDNOSTI ZA PŘESTUPEK	33
4 EVIDENCE PŘESTUPKŮ	36
4.1 JAKÉ PŘESTUPKY SE ZAPISUJÍ.....	36
4.2 JAKÉ ÚDAJE SE ZAPISUJÍ	38
4.3 KDO ZAPISUJE DO EVIDENCE	39
4.4 ZÍSKÁNÍ ÚDAJŮ Z EVIDENCE	39
4.5 POSTUP PŘI PROJEDNÁVÁNÍ PŘESTUPKŮ.....	40
4.6 VYŘAZENÍ ÚDAJŮ Z EVIDENCE.....	41
4.7 NÁMITKOVÉ ŘÍZENÍ	42
5 OPAKOVANÉ PÁCHÁNÍ PŘESTUPKU	44
5.1 POSUZOVÁNÍ RECIDIVY.....	44
5.2 PŘESTUPKY PROTI VEŘEJNÉMU POŘÁDKU.....	46
5.3 PŘESTUPKY PROTI OBČANSKÉMU SOUŽITÍ.....	47
5.4 PŘESTUPKY PROTI MAJETKU	47
5.5 VÝŠE SPRÁVNÍCH TRESTŮ	48
6 KOMPARACE ZKUŠENOSTÍ S CENTRÁLNÍM REGISTREM A SROVNÁNÍ EVIDOVANÝCH PŘESTUPKŮ VE VYBRANÝCH MĚSTECH ČESKÉ REPUBLIKY	50
6.1 SROVNÁNÍ PŘESTUPKŮ.....	51
6.1.1 Srovnání přestupků zapisovaných do centrální evidence, za které je stanoven vyšší postih za recidivu	55
6.1.2 Shrnutí	57
6.2 ZKUŠENOSTI S CENTRÁLNÍM REGISTREM	58
ZÁVĚR	62
POUŽITÁ LITERATURA	64
SEZNAM PŘÍLOH.....	- 67 -

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Přestupky evidované v ISEP, které byly spáchané před 1.7.2017	37
Tabulka 2: Přestupky evidované v ISEP po 1.7.2017	38
Tabulka 3: Přehled jednotlivých výší sankcí za jednotlivé přestupky spadající do evidence přestupků	49
Tabulka 4: Vybraná města ke komparaci s počtem obyvatel k 31. 12. 2017	50
Tabulka 5: Přehled odpovědí z dotazníku	59

SEZNAM OBRÁZKŮ

obrázek 1 Organizační struktura rejstříku trestů.....	19
Obrázek 2 Počet přestupků za období 2014 až 2016	51
Obrázek 3 Přehled vyřízených přestupků celkem za období 2014 až 2016 za jednotlivá města dle jednotlivých druhů řízení.....	52
Obrázek 4 Počet udělených pokut za období 2014 až 2016	53
Obrázek 5 Součet uložených pokut za období 2014 až 2016	54
Obrázek 6 Počet přestupků proti veřejnému pořádku	55
Obrázek 7 Počet přestupků proti občanskému soužití.....	56
Obrázek 8 Počet přestupků proti majetku.....	57

SEZNAM ZKRATEK

Čl.	článek
ČR	Česká republika
ISEP	Informační systém evidovaných přestupků
NSS	Nejvyšší správní soud
Odst.	Odstavec
Písm.	písmeno
PřesNěkt	zákon č.251/2016 Sb., o některých přestupcích
PřesZ	zákon č.250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
Sb.	Sbírka zákonů

ÚVOD

Evidence přestupků je v posledních letech velmi skloňovaným termínem jak mezi laiky, tak i mezi odborníky. Hlavním důvodem, proč se volalo po centrální evidenci přestupků, byla snaha o lepší a účinnější trestání opakovaných přestupků.

Do nedávna evidence přestupků jako taková v podstatě neexistovala. Existovaly jen dílčí evidence jako např. registr řidičů, vedený dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve kterém se evidují přestupky proti plynulosti a bezpečnosti silničního provozu. Další dílčí evidencí je rejstřík veřejných zakázek podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách či evidence přestupků vedená Českou inspekcí životního prostředí, příp. evidence přestupků na úseku zbraní a střeliva, které se projednávají blokovým řízením vedeným u Policie ČR.

Centrální evidence přestupků se podařila zavést zákonem č. 204/2015 Sb., kterým se změnil zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších právních předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Zákon č. 204/2015 Sb. má dělenou účinnost do tří částí. Samotné evidenci přestupků se týkala účinnost od 1.10.2016. Práce je rozdělena do šesti kapitol. První kapitoly jsou zaměřené na vymezení jednotlivých pojmů, specifikaci a vysvětlení vzniku centrální evidence přestupků. Jak vznikala samotná právní úprava, co k zavedení zákonodárce vedlo. K samotné evidenci přestupků je uvedeno, jakých přestupků se evidence týká, které správní orgány mají povinnost zjišťovat údaje z evidence a následně zapisovat pravomocná rozhodnutí, řešení námitkového řízení a vyřazení přestupků z evidence.

Další kapitola je věnována hmotněprávní úpravě přestupků, ve které je blíže charakterizován přestupek včetně vymezení skutkových podstat, správních trestů a jejich ukládání. Jsou zapracovány i důvody vedoucí k vyloučení odpovědnosti za přestupek a samotný zánik odpovědnosti.

Nedílnou součástí práce je charakteristika recidivy, kvůli které vlastně centrální evidence vznikla. Recidiva je opakování přestupku a nová právní úprava odpovědnosti za přestupek počítá s přísnějšími správními tresty za recidivu. V kapitole věnované recidivě jsou blíže specifikované tři přestupky, za které hrozí pachateli za opakování stejné skutkové podstaty vyšší správní trest.

Poslední kapitolou bakalářské práce je srovnání evidovaných přestupků a komparace dosavadních zkušeností s centrálním registrem přestupků. Pro komparaci byla vybrána

srovnatelná města České republiky na základě údajů Českého statistického úřadu o počtu obyvatel obcí s rozšířenou působností.

Cílem práce je analýza právní úpravy trestání recidivy správních deliktů a evidence přestupků. Při analýze budou použity právně-hermeneutické metody výkladu právních předpisů. Bude provedena komparace zkušeností s vedením centrálního registru a možnosti jeho využití u vybraných měst. Výsledky analýzy budou syntetizovány a v případě zjištěných nedostatků bude práce obsahovat doporučení de lege ferenda.

1 DEFINICE A VYMEZENÍ POJMŮ

Aby bylo možné se začít věnovat evidenci přestupků, je třeba vymezit základní pojmy z oblasti správního trestání, vysvětlit rozdíly mezi správním a soudním deliktem a blíže specifikovat druhy správních deliktů.

1.1 Správní trestání, soudní delikt

Správní trestání je rozhodování správních orgánů o vině a trestu za protiprávní jednání. Trestání se člení na správní trestání a soudní trestání, trestná jednání se dále dělí na soudní delikty a správní delikty. K rozlišení soudního a správního deliktu se klade velký význam a při jejich rozlišování je nutné vycházet z vnitřních znaků, povahy a rysů obou typů deliktu. Mezi hlavní kritéria lze řadit objekt deliktu (u správních je to výkon státní správy, u soudních především ochrana osobnosti), dále závažnost deliktu (lehčí patří do správní pravomoci, těžší do soudní). Správní trestání je v České Republice poměrně široce uplatněno. „*O jeho šíři vypovídají pravomoci veřejné správy společně s právním řádem, který obsahuje přes 200 zákonů obsahujících skutkové podstaty správních deliktů*“ [6]. Rozhodování o vině neprobíhá jen před soudy, které se řídí podle trestního zákona a trestního řádu, ale i před správním orgánem, který rozhoduje buď podle přestupkového zákona, nebo jiného zákona např. celního, stavebního apod. Postup správních orgánů převážně upravuje správní řád. Ke správnímu trestání se v rozsudku **NSS 7 As311/2016** uvádí: „*Správní trestání je charakteristické právě tím, že v něm na jedné straně stojí obviněný subjekt a na druhé straně správní orgán rozhodující o vině a trestu. K přistupování dalších subjektů a přiznávání jim v takovém řízení práv, s nimiž příslušná profesní úprava výslovně nepočítá, je třeba přistupovat nanejvýš zdrženlivě (viz např. skeptický přístup NSS k rozšiřujícímu výkladu postavení poškozeného v přestupkovém řízení, vyjádřený v rozsudku ze dne 23.1.2013, čj. 6 As 57/2012-28). Zatímco tak v řízeních, na něž §70 zákona o ochraně přírody a krajiny skutečně dopadá, podporuje účast ekologických spolků výše zmíněnou vyváženost zastoupení protichůdných zájmů, připuštění takové zákonem výslovně nepředpokládané ingerence v řízení deliktním by mohlo způsobit nevyváženost v neprospěch obviněného subjektu.*“ [21].

Správní delikty se zpravidla označují jako správní přestupky. Právní řády jednotlivých zemí se od sebe navzájem liší:

- „*V pojetí správního deliktu a jeho správního základu*“ [6] – přestupek je kvalifikován jako trestný čin upravený v trestním právu nebo jako samostatný delikt se samostatnou právní úpravou

- „*V rozsahu pravomoci správních úřadů tyto delikty projednávat a postihovat*“ [6] – tento rozdíl spočívá v některých zemích v pravomocích správních úřadů k provádění blokových řízení v jiných mají správní orgány pravomoc rozhodovat v prvním stupni nebo rozhodovací pravomoc přechází na soudy

Hranice mezi správním a soudním deliktem je poměrně tenká, ale i tak jsou stanovená určitá kritéria, která tuto hranici vymezují. Mezi tyto kritéria patří:

- **Objekt deliktu** – v případě správního deliktu se jedná o výkon veřejné správy, kdežto u soudního deliktu je to ochrana osobnosti člověka včetně jeho práv a svobod
- **Závažnost deliktu** – měřítkem závažnosti je požadovaný druh a výše sankce, morální závadnost protiprávního jednání, rozsah následků apod. Na základě zmiňovaných závažností těžší delikty řeší soudy, zatímco lehčí spadají ke správním orgánům.
- **Kritérium difamace** – toto kritérium značí společenské odsouzení pachatele. V případě správního deliktu není zas tak velké jako je tomu u trestného činu.
- **Společenská škodlivost** – správní delikty jsou označovány pouze jako škodlivé, kdežto trestné činy i jako nebezpečné

Zmíněná kritéria se mohou měnit v čase a místě vzniku, současně z uvedených kritérií je možné vyčíst rozdíl ve společenské škodlivosti. K rozdílům mezi správním a soudním deliktem lze přiřadit i další, podstatnější rozdíl a tím je jejich evidence. Pravomocné rozhodnutí trestných deliktů se evidují v Rejstříku trestů, zatímco rozhodnutí správních orgánů v Centrální evidenci přestupků. Samotné Centrální evidenci bude věnována další kapitola.

Ke správnímu trestání jsou zákonem oprávněny různé správní orgány. Současně správní trestání lze považovat za součást vrchnostenského výkonu veřejné správy a jeho účelem je zajištění bezproblémového a bezporuchového chodu veřejné správy. Jako součást jejího výkonu je vázanost na princip zákonnosti, který vychází z čl. 2 zákona č 1/1993 Sb. ústava, ve kterém se uvádí: „*státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon*“[28]. Hendrych k tomuto principu dále uvádí: „*z formálního hlediska má pro naplnění tohoto principu zásadní význam zásada nullum crimen, nulla poena sine lege*“[6]. Ze zmíněné zásady dále vychází požadavky, které jsou zejména blíže specifikovány v trestním právu. Je ale vhodné tyto požadavky alespoň trochu zmínit i zde.

Jako první požadavek má být jasné, určité a přesné vyjádření skutkových podstat správních deliktů. Tento požadavek je náročné naplnit, jelikož rozsah právních povinností pro adresáty správního práva je velký. Skutkové podstaty jsou obsaženy ve spoustě zákonů. Druhým požadavek se týká zákazu zpětné působnosti, tzv. zákaz retroaktivity. Dále analogie. Ta je přípustná v omezeném rozsahu, a to pouze tam kde je mezera v zákoně nebo kde norma chybí. Hendrych v knize správního práva k tomuto uvádí: „*Analogie při správním trestání v neprospěch pachatele je vyloučena. To se zejména týká rozšiřování podmínek odpovědnosti za správní delikty a otázky, jaké sankce, ochranná opatření a jiné újmy lze za správní delikt uložit a za jakých podmínek*“ [6]. V rozsudku NSS ze dne 16. 4. 2008, sp. Zn. 1 As 27/2008 se uvádí: „*Použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.*“ [18]. Posledním, čtvrtým požadavkem je výčet a výměr sankcí v jednotlivých případech.

1.2 Správní delikty

Pojem „správní delikt“ není přesně definován, jedná se o jeden z druhů právních deliktů. Správní právo termín správní delikt používá jako souhrnný pojem, který zahrnuje jednotlivé druhy správních deliktů. Hendrych ve své knize správní delikt označuje jako: „*protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, za které ukládá správní orgán trest stanovený normou správního práva*“ [6].

Správní delikt má několik obecných znaků:

- **Jednání** - je to projev lidské vůle, resp. konání či opomenutí. Rozsah a způsob jednání je dáno zákonem.
- **Protiprávnost** - protiprávnost znamená, že je jednání v rozporu se zákonem. Okolnosti, které vylučují protiprávnost jako např. nutná obrana, krajní nouze nebo oprávnění použití zbraně.
- **Trestnost** – je spojení deliktu s hrozbou trestu, obsahem trestnosti je právo a povinnost uložení sankce podle zákona.
- **Odpovědná osoba** – je osoba (fyzická i právnická), která je způsobilá k deliktnímu jednání. Přestupkový zákon stanovuje deliktní způsobilost u fyzické osoby k 15 roku věku a přičetnosti a u právnické osoby spojuje s její existencí.

- **Zavinění** – jedná se o psychický stav pachatele a rozlišují se dvě formy zavinění: úmyslné a z nedbalosti.
- **Znaky deliktu** – skutkové podstaty deliktů, které jsou dané zákonem

V původní právní úpravě účinné do 1. 7 2017 se správní delikty jako předpoklad správního trestání dělily na dvě skupiny přestupky a jiné správní delikty. Pro přestupky platilo pravidlo, že se jich dopouští fyzické osoby. Skupina jiných správních deliktů byla daleko širší a dále se členila na disciplinární delikty, pořádkové delikty, jiné správní delikty fyzických osob a smíšené správní delikty, které obsahovaly delikty právnických a podnikajících fyzických osob. Z tohoto výčtu je zřejmé, že se jednalo o spoustu druhů a typů správních deliktů, které systémově vyvolávaly nespočet problémů, kdy právní úprava mnohdy na sebe nenavazovala a neměla jasně stanovené vztahy mezi přestupky a dalšími delikty. Z tohoto důvodu došlo k rekonstrukci správního trestání.

1.2.1 Druhy správních deliktů

Obecně ke správnímu deliktu lze říct, že se jedná o protiprávní jednání, které si rozporuje s právními předpisy práva, ale současně nedosahuje na předpisy trestného činu. Po rekonstrukci přestupkového zákona dělení správních deliktů zůstalo stejné, jen se změnilo začlenění jednotlivých přestupků do skupin. Skupiny správních deliktů se člení následujícím způsobem:

- **Přestupky** – patří sem přestupky fyzických osob, přestupky právnických osob a podnikajících fyzických osob a jejich definice je v § 5 zákona 250/2016 Sb.
- **Jiné správní delikty:**
  - o Disciplinární delikty – jsou delikty, které se týkají disciplíny, kázně a pořádku uvnitř orgánu nebo instituce. Disciplinární delikty se týkají jen fyzických osob, které jsou členy organizačních jednotek např. studentů, členů komor atd., ve kterých platí jistá pravidla. Protiprávnost disciplinárních deliktů spočívá v porušování pravidel v daných organizacích
  - o Pořádkové delikty – jedná se o delikty, které jsou vyvolané nesplněním povinnosti, kterou ukládá právní předpis. Vždy se vztahují k určitému řízení, kdy sankce směřuje např. k narušení úředního postupu. Postih u pořádkových deliktů nemusí být povinně udělen, ale má na něj právo příslušný orgán.

2 CENTRÁLNÍ EVIDENCE PŘESTUPKŮ

Dne 27. října 2014 vláda po číslem usnesení 864 schválila návrh zákona k zavedení evidence přestupků, návrh byl předkládán společně ministerstvem vnitra a ministerstvem spravedlnosti. Zákon byl následně přijat 12. července 2016 parlamentem a má sloužit jako nástroj pro postih méně závažných přestupků. Přestupkem dle §2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti.

2.1 Stav evidence před zavedením centrálního evidence

Myšlenkou o zavedení evidence přestupků se vláda zabývala už v roce 1997 a to v souvislosti s reformou správního trestání a správního řízení. Bylo ale od záměru upuštěno, a to z důvodu velké finanční náročnosti. Další snahu o zavedení evidence přestupků měla vláda v roce 2003 a to na základě zprávy o korupci v ČR z roku 2002. V této souvislosti Ministerstvo spravedlnosti vypracovalo návrh zákona, který se změnil zákon. č. 269/1994 Sb. o rejstříku trestů. Podle tohoto návrhu by se evidovaly přestupky proti majetku, veřejnému pořádku a občanskému soužití jen za předpokladu, že by údaje do evidence byly vkládané správními orgány v prvním stupni. I tento návrh obsahoval zavedení trestání za opakované přestupky ale s tím, že třetí opakování stejné skutkové podstaty do dvou let automaticky znamenalo spáchání trestného činu. Tento návrh byl „*Legislativní radou vlády shledán za rozporný se zásadou subsidiarity trestní represe a zásadou ultima ratio*“ [22].

Před zavedením centrální evidence se přestupky evidovaly spíše sporadicky. Mezi evidované nyní patřily např. přestupky v dopravě, a to v registru řidičů, pak přestupky ochrany životního prostředí podle zákona č. 100/2004 Sb. o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů. Dalšími evidovanými přestupky jsou podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách.

Centrální evidence přestupků jako taková v podstatě neexistovala a její absence vedla k náhodnému hledání informací, jestli se daná osoba dopustila přestupku nebo ne. Tím ale docházelo k tomu, že správní orgán neměl vždy veškeré správné údaje k dispozici a nemohl adekvátně rozhodnout. Pospíšil k tomuto na svém blogu uvádí: „*Z evidovaných údajů však nelze zjistit konkrétní údaje o pachatelích přestupků, evidován je pouze počet jednotlivých přestupků, způsob jejich vyřešení, souhrn uložených sankcí a uložených ochranných*

opatření“[16]. Rozhodující správní orgán měl k dispozici jen údaje v místě bydliště posuzované osoby a tím pádem evidence přestupků neumožňovala efektivní boj s drobnou kriminalitou, z důvodu putování pachatelů mezi obcemi. Proto cílem schváleného vládního návrhu je umožnit adekvátnější postihy a zlepšení boje proti kriminalitě

2.2 Návrh evidence přestupků

Podle návrhu měl centrální evidenci vést Rejstřík trestů, i když mají být evidované jen vybrané přestupky. Vybranými přestupky byly podle přestupového zákona vybrané: §47 proti veřejnému pořádku, §49 proti občanskému soužití a §50 proti majetku. Zároveň s těmito přestupky návrh počítá i s evidencí přestupků mající vliv na posouzení spolehlivosti osoby podle zvláštních zákonů např. pro vydání zbrojního průkazu. Co se týká zpřísnění sankcí komentují ve svém článku Mgr. Sojková a Mgr. Kaplan takto: *„Ohledně určení počtu přestupků relevantních pro ukládání zpřísnění sankce pracuje vládní návrh se dvěma variantami, a to s variantou opakovaného jednání, kdy bude pachatel postižen nejprve za přestupek v základní sazbě a při druhém jednání mu bude uložena zpřísněná sankce, a s variantou uložení zpřísněné sankce až při třetím spáchání přestupku. Druhá varianta je však příliš benevolentním řešením, které neodpovídá účelu zavedení evidence přestupků, tedy preventivního působení na přestupkové recidivisty. Dá se tedy předpokládat, že vládní návrh bude v konečném znění schválen s první variantou, a tedy, že ke zpřísnění sankce za spáchaný přestupek postačí, aby byl spáchán dvakrát.“*[22]. V této souvislosti byla doba pro přestupkovou recidivu navržena ve více variantách. Konkrétně návrh počítal s délkou 1–2 let pro přestupkovou recidivu, kdy by stanovila podmínka ročního řádného života pro zahlazení trestných činů. V návrhu je i dále byl zmíněn způsob, jak určit přísnější sankci za opakovanou recidivu např. opakování přestupku v posledním roce dojde k navýšení horní hranice sazby o polovinu. Návrh současně počítal s přísnější sankcí pro dané skutkové podstaty.

Schválený vládní návrh obsahoval jen část evidence přestupků, účinností tohoto návrhu se změnil přestupkový zákon, zákon o rejstříku trestů a další. V návrhu se dále i počítalo s postupným rozšiřováním evidence přestupků na všechny přestupky v návaznosti na potřeby společnosti.

2.3 Spuštění centrální evidence

Centrální evidence vznikla na základě novely zákona o přestupcích s účinností od 1.10.2016. Zákon č. 204/2015 Sb., kterým dochází k novelizaci zákon č. 200/1990 Sb. o přestupcích.

V článku Mgr. Kyjovský ke vzniku centrální evidence přestupků píše: „*Prozatím budou v této evidenci zaznamenávány pouze přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, přestupky na úseku zemědělství a myslivosti, přestupky na úseku obrany České republiky, přestupky proti veřejnému pořádku, přestupky proti občanskému soužití a přestupky proti majetku. Již nyní se ale diskutuje o tom, že některou z příštích novel zákona o přestupcích bude evidence přestupků rozšířena o všechny přestupky beze zbytku*“ [10].

Správní orgány a jiné oprávněné instituce začaly na jednom místě evidovat přestupky od 1.10.2016, původně se datum spuštění odhadoval na leden 2017. Cílem centrální evidence přestupků bylo i umožnění sdílení informací dalším orgánům a na základě nich zohlednění a uložení vyšších sankcí.

2.4 Rejstřík trestů

Rejstřík trestů je neveřejný informační systém veřejné správy podle zákona č. 365/2000 Sb. o informačních systémech veřejné správy. Právní úpravou rejstříku trestů je zákon č. 269/1994 Sb. o Rejstříku trestů. Rejstřík trestů je podřízenou organizační složkou Ministerstva spravedlnosti, vede evidenci fyzických a právnických osob pravomocně odsouzených soudy v trestním řízení a dále evidenci jiných významných skutečností pro trestní řízení, pokud tak stanoví tento nebo jiný zákon

Údaje o osobách, které byly odsouzené se v rejstříku uchovávají 100 let od narození dané osoby. Informace z rejstříku se vydávají ve dvou formách, a to opisu a výpisu.

- **Opis** – uvádějí se v něm všechna rozhodnutí soudu, které se vztahují ke konkrétní osobě. Opis z rejstříku trestů jsou oprávněny žádat jen orgány činné v trestním řízení a Ministerstvo spravedlnosti.
- **Výpis** - výpis z rejstříku trestů se především vydává na žádost osoby, která má být ověřena. Ověření můžou provádět obecní úřady, které jsou oprávněny ověřovat kopie listin a podpisů, dále jsou to okresní státní zastupitelství, pověření pracovníci.

Vydání výpisu je zpoplatněno na základě zvláštního předpis č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích a poplatku za výpis z rejstříku.

obrázek 1 Organizační struktura rejstříku trestů

[zdroj: <https://portal.justice.cz/Justice2/Soud/soud.aspx?o=203&j=213&k=2027&d=340485>]

3 HMOTNĚPRÁVNÍ ÚPRAVA PŘESTUPKŮ

Právní úprava v České Republice rozděluje právo na hmotné a procesní. Náplní hmotného práva jsou práva a povinnosti jednotlivců (občanů), definice pojmu přestupku, skutkové podstaty přestupku, sankcí atd. Zatímco procesní právo upravuje postup samotného přestupkového řízení. Následující kapitola bude věnována hmotněprávní úpravě přestupků po nové právní úpravě, která je účinná od 1. 7. 2017.

3.1 Pojem, účel a funkce přestupkového práva

„Přestupkové právo je součástí českého veřejného práva, oboru práva správního. Rozlišujeme přestupkové právo hmotné stanovující, které jednání je přestupkem a jaký správní trest za něj uložit; a přestupkové právo procesní upravující procesní postup správních orgánů v přestupkovém řízení“[11] *„Účelem přestupkového práva je ochrana společnosti před porušováním povinností“*[11], které jsou stanoveny k zajištění výkonu veřejné správy ČR a k ochraně společenských zájmů (zdraví, lidské důstojnosti, majetku a dalších). K naplnění účelu slouží samotné projednání přestupků, výkon správních trestů, ochranných opatření apod. Včasné a spravedlivé uložení správního trestu mnohdy může působit i preventivně pro společnost. Základním předpisem pro přestupkové právo jsou **Zákon č. 250/2016 Sb.** o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který *„upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku“*[25]. **Zákon č. 251/2016 Sb.** o některých přestupcích, který *„upravuje některé přestupky vyskytující se na různých úsecích veřejné správy, včetně druhu a výše správních trestů, které lze za jejich spáchání uložit“* [25] a **Zákon č. 183/2017 Sb.** kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích. Hlavním cílem nové právní úpravy řešení přestupků je sjednocení právní úpravy odpovědnosti za správní delikty fyzických i právnických osob.

Zákon č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se systematicky člení na čtyři části. První část obsahuje obecná ustanovení, která se týkají působnosti přestupků. Druhá část pojednává o odpovědnosti za přestupkem. Specifikuje základní terminologii přestupků, řeší odpovědnost fyzických i právnických osob a dále se zaměřuje na správní tresty a sankce za ně. Třetí část PřesZ pojednává o samotném řízení o přestupcích a ve čtvrté části jsou definována ustanovení. V **zákoně č. 251/2016 Sb.** o některých přestupcích jsou uvedené další vybrané skutkové podstaty přestupků např. proti občanskému soužití, přestupky ve

zdravotnictví apod. Zmiňuje i evidenci přestupků. **Zákon č. 183/2017 Sb.** je souhrnný změnový zákon, který byl přijatý na poslední chvíli a představuje jednu z největších novel, protože novelizuje více než 250 zákonů upravujících správní trestání v ČR. Všechny tři zákony vytváří novou právní úpravu správního trestání

Realizace přestupkového práva je zajištěna pomocí několika základních funkcí:

- **Ochranná** – chrání výkon veřejné správy a společenských hodnot před protiprávním jednáním
- **Preventivní** – působí na konkrétního pachatele přestupku, kterého správní trest nebo ochranné opatření vychovává k nepáchání dalšího protiprávního jednání
- **Represivní** – uložením správního trestu je pachateli způsobená újma, která má dopad na jeho život (např. zákaz činnosti)
- **Regulativní** – spočívá v co nejpřesnějším vymezení podmínek odpovědnosti za přestupky a postup správního orgánu v řízení o přestupku

3.2 Hlavní změny v reformě přestupkového práva

K reformě přestupků docházelo v několika etapách. Postupně nabývaly účinnost schválené zákony:

- Zákon č. 204/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony – účinnost zde byla dělená a to od 1.10.2015 a od 1.10.2016
- Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich s účinností od 1.7.2017
- Zákon č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích účinný od 1.7.2017
- Zákon č. 183/2017 Sb. tzv. změnový zákon, kterým došlo ke změně více než 250 zákonů včetně novely správního řádu

Jak už bylo zmíněno k 1. červenci 2017 nabyl účinnost zákon č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupci a řízení o nich, ve kterém oproti dosavadní úpravě přestupků došlo k několika změnám. Dále budou zmíněny alespoň ty nejdůležitější.

Před novelizací zákona v podstatě neexistovala jednotná právní úprava odpovědnosti za přestupky, vše bylo většinou řešeno podle speciálních zákonů. Přijetím PřesZ se podařilo sjednotit obecnou úpravu odpovědnosti za přestupek do jednoho předpisu, i když vymezení jednotlivých přestupků zůstává ve speciálních zákonech.

Přestupkové právo se věnuje protiprávnímu jednání, kdy společenská nebezpečnost není na úrovni trestného činu. Hlavní překážkou efektivního správního trestání byly četné změny stávajícího přestupkového zákona a spousta dalších zvláštních zákonů, ve kterých byly vymezeny skutkové podstaty a jednotlivá pravidla. Velké potíže také působila i neúplná a odloučená úprava v řízení správních deliktů, i jejich aplikace byly náročné a nepohodlné. V neposlední řadě neúčinného postihu byl fakt, že mnohdy o přestupcích rozhodovali úředníci bez potřebného vzdělání. Nabytím účinnosti nových zákonů se mění hlavně oblast řízení o přestupcích. Nový přestupkový zákon nyní upravuje přestupky nejen fyzických, ale i právnických osob a podnikajících fyzických osob (dříve tyto měly označení správní delikty). Některé skutkové podstaty z původního zákona o přestupcích byly vyčleněny do zvláštního zákona o některých přestupcích a část se přesunula do jednotlivých zákonů z oblastí veřejné správy.

3.2.1 Přejedná ustanovení

Řízení o přestupku, které nebylo pravomocně ukončeno před účinností nového přestupkového zákona, dále postupuje podle původních předpisů. V případě, že je pro pachatele výhodnější, odpovědnost za přestupek spáchaný před 1. červencem 2017 se posoudí a výměra sankce se určí podle nového.

Odpovědnost za přestupek

Nově přestupek zahrnuje i odpovědnost právnických a podnikajících fyzických osob. Dále se přidává o odpovědnost za pokus přestupku, kdy PřesZ definuje, že pokus se stejně trestný jako dokonáný přestupek a odpovědnost za něj zanikne, když pachatel od dokonání přestupku dobrovolně upustil. PřesZ nově určuje rozsah odpovědnosti např. u spolupachatelství, spáchání přestupku za pomoci „živého nástroje“, trestnost účastenství nebo přestupek v omylu. Novinkou je i rozšíření okolností vylučujících protiprávnost o svolení poškozeného, oprávněné použití zbraně a o přípustné riziko.

Promlčení přestupku

Promlčecí doba byla umístěna do jednotlivých zákonů s různou délkou. PřesZ promlčecí dobu sjednocuje na dobu jednoho až 3 let v návaznosti výši pokuty (tzn. např. u pokuty 100.000 Kč se přestupek promlčí po 3 letech). Po uplynutí lhůty není možné přestupek projednat. Mihalík k promlčecí době píše: *„Nový přestupkový zákon jasně s výslovně stanovuje pravidla pro počátek běhu promlčecí doby, Nově započne až dnem následujícím po dni spáchání přestupku, po čímž je rozuměn den ukončení jednání a je-li znakem přestupku účinek, tak okamžikem, kdy nastane. Výslovné znění bude podle nové úpravy dostupné i pro pokračující přestupek (promlčecí doba počne běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku), pro hromadný přestupek (promlčecí doba počne běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku) a konečně i přestupek trvajícím“* [12].

Projednání přestupku

Dle původní právní úpravy se musel přestupek pravomocně projednat do jednoho roku, poté odpovědnost zanikla. Jednoroční lhůta běžela ode dne dokončení přestupku až po jeho pravomocné rozhodnutí. Nově se tato lhůta prodlužuje na dva roky. Tato změna bude mít největší dopad na řidiče, kteří využívali krátké lhůty na projednání celé věci. Autoři článku Zpřísnění zákona o přestupcích uvádí: *„Roční lhůta pro projednání přestupku v zákoně zůstává. Její průběh je ovšem přerušen v okamžiku, kdy správní orgán zahájí řízení o přestupku; lhůta se také pozastaví vydáním rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, případně doručením příkazu o uložení pokuty, pokud je prvním úkonem v řízení. Přerušením začíná běžet nová roční lhůta, během které musí správní orgán přestupek projednat“*[14]. Mihalík k prodloužení doby na projednání také uvádí: *„Pokud mám hodnotit text novely přestupkového zákona 1990, považuji ji za přínosnou. Skutečně docházelo k případům, které správní orgány jednoduše nebyly schopny v jednoleté lhůtě ode dne spáchání přestupku pravomocně ukončit. .... Byť byla předkladatelem změny původně navrhována objektivní lhůta v trvání 3 let, považuji lhůtu zkrácenou v rámci legislativního procesu na 2 roky za lhůtu dostatečnou“*[12].

Příkazový systém a narovnání

PřesZ upouští od termínu blokové řízení a zavádí ukládání napomenutí a pokut formou příkazu na místě. Pokud se jedná o peněžitou záruku, jde o příkazový blok. „Podmínkami pro

uplatnění příkazu na místě je, že obviněný souhlasí se zjištěným stavem věci a právní kvalifikací věci, uložením pokuty, jakož i její výší a konečně s vydáním příkazového bloku“[15]. Výše pokuty v tomto případě může být až 10.000 Kč, u mladistvé 2.500 Kč. Právním moc příkazový blok nabývá dnem podpisu.

Další novinkou je tzv. narovnání mezi pachatelem a poškozeným. Jedná se o vyřešení přestupku bez vyslovení viny a spojených negativ s ním. Hlavním podmínkou pro narovnání je přiznání obviněného, úhrada škody, případně složení peněžní částky pro veřejně prospěšné účely. Přestupek nesmí být v rozporu s veřejným zájmem.

Řízení o přestupcích

PřesZ musel vyřešit i specifickou situaci, která se týkala střetu rozhodnutí o přestupku s řízením trestním. Korbel a Staňková k této možnosti uvádí: „*Mohou však nastat situace, kdy ve věci bylo pravomocně rozhodnuto v přestupkovém řízení, a následně orgány činné v trestním řízení zjistí, že byl spáchán trestný čin. S touto možností se tedy nový zákon musel nějak vypořádat. Situace je řešena tzv. přezkumným řízením, v němž může správní orgán rozhodnutí o přestupku zrušit.*“[8]. Další možností zrušení rozhodnutí je rozpor se zásadou *ne bis in idem*. K uvedené zásadě se ve svém článku vyjadřuje Vedral a říká: „*pokud ale správní orgán uloží správní trest za skutek, který není přestupkem, ale trestným činem, jde o nezákonné rozhodnutí, k jehož nápravě nemůže sloužit nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu, což není opravný prostředek napravující vady původního rozhodnutí, ale institut umožňující reagovat na nové skutečnosti, které nastaly po právní moci rozhodnutí*“ [26].

3.3 Přestupek

§ 5 PřesZ definuje přestupek jako: „Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“

Původní právní úprava přestupkového zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích definovala přestupek následovně: „Přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.“ V nové zákonné úpravě přestupků se mění úprava a definice samotného pojmu „přestupek“. Důvodová zpráva k zákonu uvádí: „Za základ správněprávní odpovědnosti bylo

zvoleno spáchání přestupku. Přestupek bude zahrnovat stávající přestupky, jiné správní delikty fyzických osob a správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob.“ Z důvodové zprávy tedy vyplývá, že PřesZ se vztahuje na přestupky a jiné správní delikty fyzických osob, na přestupky právnických osob a podnikajících fyzických osob. PřesZ se ovšem nevztahuje na správní disciplinární delikty a platební delikty. Dále důvodová zpráva ke změně definice přestupku upřesňuje pojem „přestupek“ a „správní delikt“ a to tak, že přestupek je legálně definovaný, kdežto přímá definice správního deliktu se odvozuje z judikatury a právní teorie.

Z definice přestupku vyplývají dané předpoklady materiálně-formálního pojetí, které musí být naplněny současně, jedná se o následujících 5 předpokladů:

- společenská škodlivost – pro stanovení přestupku je nutné dosáhnout určitého stupně společenské škodlivosti
- protiprávnost – je jednání v rozporu s právními předpisy
- výslovné zákonné opatření – přesné označení přestupku
- znaky stanovené zákonem – obecné znaky, které platí pro všechny přestupky např. věk nebo přičetnost
- nesmí se jednat o trestný čin – v případě, že skutek má znaky trestného činu, které překrývají znaky přestupku, je tento skutek posuzován jako trestný čin

K formálním znakům patří obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost) a konkrétní skutkové podstaty (objekt, objektivní stránka, subjekt, subjektivní stránka). K materiálním znakům se především řadí společenská škodlivost.

Dále z uvedených předpokladů přestupek představuje méně škodlivou kategorii protiprávního jednání než trestný čin. Postih za přestupek slouží k ochraně veřejné správy. Márton ve své knize k tomuto uvádí: *„Přestupkem je tedy méně závažné společensky škodlivé jednání namířené proti výkonu veřejné správy nebo proti jiným zájmům společnosti“* [11].

3.4 Skutková podstata přestupku

Skutková podstata přestupku je souhrn typových znaků přestupku, které charakterizují negativní jednání. Každá skutková podstata musí splňovat 4 základní charakteristiky, kterými jsou objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka. Ovšem tyto 4 znaky platí pouze pro přestupky fyzických osob. U přestupků právnických osob chybí subjektivní stránka.

Objektem přestupku je zájem společnosti, který je chráněný zákonem a je proti zájmu směřováno pachatelovo protiprávní jednání. Objekty se dělí do tří skupin: obecný, druhový a individuální. *Obecný* vyjadřuje společenské vztahy nebo zájmy. Jsou formulované obecně, ale nadřazené objektům druhovým a individuálním. Obecným objektem je zájem na výkonu veřejné správy. *Druhový* objekt je dán společnými rysy individuálních objektů přestupků. Jsou v zákoně jasně vyjádřeny a jako příklad je možné uvést přestupky proti veřejnému pořádku. Individuální objekt přestupku je jednotlivý zájem a nebývá ve skutkové podstatě výslovně uveden, ale je možné jej výkladem dovodit.

Objektivní stránka přestupku obsahuje hlavně jednání a následek, které jsou spojené příčinnými souvislostmi. Jedná se o obligatorní a fakultativní znaky přestupků. Mezi *obligatorní znaky* patří jednání, které je projevem lidské vůle ve vnějším světě a spočívá v aktivním a pasivním jednání a následek, tím se rozumí důsledek jednání. Rozsah následku je významné hledisko pro vyměření správního trestu. Pro naplnění objektivní stránky přestupku musí být mezi jednáním a následkem určitá spojnice a tím je příčinná souvislost, tj. „*není-li mezi jednáním a následkem příčinný vztah, nelze hovořit o naplnění objektivní stránky přestupku, a tedy ani o přestupku samotném*“[24]. *Fakultativními znaky* jsou místo, čas a způsob jednání.

Subjektem přestupku se označuje pachatel přestupku. Může ním být fyzická osoba starší patnácti let a zároveň splnila veškeré znaky skutkové podstaty přestupku.

Posledním znakem je **subjektivní stránka**, která představuje některou z forem *zavinění*. Zavinění lze specifikovat jako psychický vztah pachatele k přestupku, který je založen na dvou složkách: vědění a vůle.

Kombinací těchto složek se rozlišují formy zavinění a to následovně:

- **Úmysl přímý** – pachatel ví, že páchá přestupek a současně jej chce páchat
- **Úmysl nepřímý** – pachatel ví, že páchá přestupek a uvědomuje si porušení zákona
- **Nedbalost vědomá** – opět pachatel ví, že páchá přestupek, ale nechce si připustit porušení zákona
- **Nedbalost nevědomá** – pachatel si neuvědomuje, že páchá přestupek a současně neví, že něco porušuje

Další formou u subjektivní stránky je **omyl**, který je ve své podstatě opakem zavinění a dělí se na omyl skutkový a omyl právní.

3.5 Působnost zákona o přestupcích

Působností lze chápat jako vyjádření okruhu společenských vztahů, na které se ustanovení vztahují a vyjadřují podmínky pro řešení společenských vztahů. V podstatě se jedná o kritéria členící se na časovou, územní a místní působnost.

3.5.1 Časová působnost

Časová působnost (§2 PřesZ) vychází ze zásady, která je obsažená v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a spočívá v nemožnosti zpětné působnosti pozdějšího zákona. I když Listina základních práv a svobod mluví jen o trestných činech, zásady z trestního práva se aplikují i ve správním právu. *„Odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější“*[25]. První část zmíněného ustanovení vychází ze zásady zákazu retroaktivity (zpětná účinnost zákona) a znamená, že odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona, který byl účinný v době spáchání přestupku. Z toho vyplývá, že správní orgán je povinen použít v době spáchání přestupku platný a účinný zákon. Přestupky, které jsou spáchané v době účinnosti nového zákona není možné posuzovat podle předchozího, a to ani v případě, že by byl pro pachatele příznivější. Ústavní soud k zásadě zákazu retroaktivity uvádí: *„zákaz zpětné účinnosti právních norem vychází z principu, podle něhož každý musí mít možnost vědět, které jednání je zakázané, aby mohl být za porušení zákazu norem, které svým adresátům ukládají, jak se mají chovat po jejich účinnosti, a proto zásadně platí jen do budoucna“*[13]. Dále v časové působnosti je třeba rozlišovat přestupky, které se sbíhají. Rozdíl mezi jednočinným a vícečinným souběhem spočívá v tom, že u vícečinného souběhu se odpovědnost za přestupek každého z nich posuzuje samostatně.

Prolomení zásady retroaktivity a použití pozdějšího zákona lze jen tehdy, bude-li pro pachatele příznivější. Za příznivější lze považovat zákon, podle kterého není jednání pachatele protiprávní nebo jako celek je příznivější např. podle nové úpravy je možné uložit mírnější sankci. Nejvyšší správní soud k průlomům uvádí: *„Použití pozdějšího zákona, jestliže je pro pachatele příznivější (retroaktivita in mitius či retroaktivita in bonam partem), představuje zásadní výjimku z obecného principu zákazu zpětné účinnosti právních norem (retroaktivity), jakožto jednoho ze základních prvků právního státu pramenícího z požadavku právní jistoty“*[19]. Hlavním důvodem průlomů je skutečnost, která ve společnosti některé jednání nezakazuje a tím pádem i nepostihuje trestem. Tzn. pokud byla právní úprava zaměněna tak, že některé trestné činy nebo přestupky jsou ze zákona vypuštěny, není možné pachatele za tyto trestat.

Doba spáchání přestupku je doba ukončení jednání, což znamená, že přestupek je dokonán až nastane následek. Zákon o odpovědnosti přestupků výslovně říká, pokud se právní úprava změní v průběhu pokračujícího a hromadného přestupku je to okamžik posledního dílčího útoku. U trvajících přestupků je to okamžik ukončení protiprávního stavu. V případě pokusu o přestupek se doba spáchání přestupku v okamžiku podniknutí posledního jednání pokusu o přestupek.

Do časové působnosti dále patří ukládání správního trestu a ochranné opatření. Co se týká trestu, ten se ukládá dle zákona, který je účinný v době spáchání správního trestu. Důvodová zpráva v této části upřesňuje: „*Toto ustanovení je výjimkou ze zásady vyjádřené v předchozím ustanovení, podle kterého se zásadně posuzuje trestnost činu podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, i ze zásady, že dřívějšího nebo nového zákona má být užito jako celku*“[3]. Z ustanovení tedy vyplývá, že se má předejít problémům s výkonem správního trestu, který by v novém účinném zákoně nebyl upravený. Ochranné opatření se v tomto liší. Musí být uloženo vždy podle účinného zákona a to proto, že ochranné opatření má působit preventivně.

3.5.2 Územní působnost

Územní působnost (§3 PřesZ) značí vymezení území, ve kterém zákon o přestupcích působí. Základní zásadou je zásada teritoriality, podle které se zodpovědnost za přestupek vztahuje na všechny přestupky spáchané na území ČR. Zároveň se nebere ohled na státní občanství nebo trvalý pobyt pachatele. Společně se zásadou teritoriality se postihují i distanční přestupky.

Distanční přestupek je „*přestupek, kdy mezi jednáním a následkem existuje určitá územní vzdálenost. Taková jednání nejsou zcela ojedinělá, zejména v pohraničních oblastech*“ [11]. Důvodová zpráva k distančnímu přestupku uvádí: „*Jedná se o přestupek, jehož znaky mohou být naplněny zčásti v tuzemsku a zčásti v cizině, kdy například k jednání dojde na našem státním území, následek nastane na cizím státním území nebo naopak. Podle ustálené soudní praxe je za místo spáchání deliktu třeba považovat místo, kde došlo k jednání pachatele naplňujícímu objektivní stránku správního deliktu, i místo, kde nastal nebo měl nastat následek přestupku*“[3].

Zásadu teritoriality doplňuje zásada personality. Ta umožňuje odpovědnost za přestupek, který je spáchaný v cizině českým občanem anebo osobou bez státního občanství. Zásada personality je ale podmíněna trvalým pobytem na území České republiky. Blíže o trvalém

pobytu hovoří §65 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

Územní působnost týkající se právnických osob a podnikajících fyzických osob je omezena pouze na přestupky, kterých se dopustily a mají na území České republiky své sídlo, případně vykonávají svoji činnost anebo mají nemovitý majetek. U nemovitého majetku musí být jasné, že vlastníkem je právě dotčená právnická nebo podnikající fyzická osoba. Toto kritérium se zjišťuje např. z obchodního rejstříku nebo katastru nemovitostí.

3.5.3 Osobní působnost

Osobní působnost (§4 PřesZ) vymezuje okruh osob, na které se PřesZ vztahuje. Tato část zákona (§4) hovoří o osobách, které mají různé výsady, imunity apod. Jedná se o osoby představitelů České republiky, od prezidenta, soudce Ústavního soudu, o osoby s imunitou dle mezinárodního práva a v neposlední řadě jde o poslance a senátory. V důvodové zprávě z doby zpracování návrhu PřesZ je uvedeno, že se zvažovalo vyloučení odpovědnosti státních orgánů a územních samosprávních celků při svém výkonu moci.

V případě, že se přestupku dopustí osoba, která požívá výsady a imunitu dle mezinárodního práva, není možné tento přestupek projednat. Spadají sem přestupky, kterých se dopustili zástupci členských států Organizace spojených národů, dále diplomatický zástupce včetně rodinných příslušníků a konzulární úředníci, pokud se jedná o přestupky spojené s výkonem konzulárních funkcí. Odborná literatura k tomuto uvádí: „*Proto jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustila osoba požívající výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva, nestanoví-li zákon jinak, nemůže správní orgán jako přestupek projednat a uložit za něj správní trest*“ [7]. V případě uložení správního trestu osobě, která se později stala osobou požívající imunit dle mezinárodního práva, nemůže dále tento trest vykonávat.

U výsad a imunit poslanců a senátorů platí jiný režim, tito zodpovídají za přestupek dle PřesZ. Mohou ale po spáchání přestupku požádat o projednání přestupku u disciplinární komory, které jsou členy a pokud zákon nestanoví jinak (čl. 27 odst. 3 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava ČR). „*v případě Poslanecké sněmovny i Senátu se jedná o mandátový a imunitní výbor*“ [11].

Další skupinou v osobní působnosti jsou osoby uvedené v §4 PřesZ odst. 5, který hovoří o příslušnicích bezpečnostních sborů, o osobách podléhajících vojenské kázeňské pravomoci a o osobách během výkonu vazby. Tyto přestupky se dále budou projednávat podle jiných

zákonů. Hlavní podmínkou k projednání přestupku je nevědomost správního orgánu, a to jen do vydání pravomocného rozhodnutí. V případě, že by se správní orgán o osobách podléhajících vojenské pravomoci dozvěděl až po vydání rozhodnutí v prvním stupni, správní orgán projedná přestupek podle platného zákona o přestupcích a následně bezodkladně vyrozumí příslušného funkcionáře.

3.6 Správní tresty a jejich ukládání

„Správním trestem rozumíme zákonem stanovený následek za určité společensky škodlivé, protiprávní jednání“[11].

Správní trest je následkem přestupku a může být uložen pouze za spáchaný přestupek jen v mezích zákona. Při rozhodování a ukládání správních trestů je třeba přihlížet k různým okolnostem a zásadám. Za zmínku stojí např. způsob spáchání přestupku, míra zavinění, recidiva, výše škody atd. Mezi zásady, které je nutné mít při rozhodování na paměti patří např.:

- **Zásada zákonnosti** – sankce a opatření je možné ukládat jen na základě zákona
- **Zásada přiměřenosti** – trest musí být přiměřený
- **Zásada individualizace správního trestu** – stanovená výměra správního trestu musí odpovídat všem okolnostem při spáchání přestupku
- **Zásada personality správního trestu** – sankce by měla hlavně postihovat pachatele přestupku
- **Zásada neslučitelnosti určitých druhů správních trestů u stejného pachatele**

3.6.1 Druhy správních trestů

V novém zákoně o přestupcích č. 250/2016 Sb. byl zvolen termín „správní trest“ namísto termínu „sankce“, který byl používán v zákoně č. 200/1990 Sb. a to z důvodu sjednocení terminologie v oblastech správního a soudního trestání a zdůraznění, že je jedná o sankci za porušení právních povinností z předpisů správního práva. Správní trest má za úkol zdůraznit, že se jedná o sankci trestního charakteru, jejichž cílem je trestat porušení právních předpisů z oblasti správního práva. Zatímco sankce působí dojmem mající právní následek netýkající e trestního charakteru. Např. sankci lze chápat jako opatření z kontroly správním orgánem.

Dělení správních trestů:

- **Napomenutí** – jedná se o nejmírnější správní trest, který je možné uložit za jakýkoliv trest, pokud není výslovně vyloučen zákonem. Provádí je zpravidla ústně, ale může i písemně.
- **Pokuta** – je nejčastější správní trest, který lze uložit jen když tak stanoví zvláštní zákon a její rozpětí stanoví skutková podstata přestupku. § 46 PřesZ uvádí, že pokutu lze uložit do výše 1.000 Kč (dle nového zákona o přestupcích až do výše 5.000 Kč) a je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku. *„Sazba pokuty by měla být stanovena s přihlédnutím k povaze a závažnosti přestupku“* [11].
- **Zákaz činnosti** – podstatou je zákaz vykonávání povolání nebo činnosti, ke kterému je nutné úřední oprávnění např. povolení, souhlas, licence. Zákaz činnosti lze uložit nejdéle na 3 roky. Za stanovených podmínek a na návrh pachatele po uplynutí poloviny je možné od zákazu činnosti upustit.
- **Propadnutí věci nebo náhradní hodnoty** – propadnutím věci se rozumí zabránění pachateli v dalším páchání přestupků. Tento trest je možné uložit i v případě, že to zákon skutkovou podstatou nestanoví.
- **Zveřejnění rozhodnutí o přestupku** – je to jediný správní trest, který nelze uložit fyzické osobě, ale pouze právnické nebo podnikající fyzické osobě. Účelem tohoto trestu je informovat veřejnost o nepoctivých praktikách v obchodním styku.

Poslední druh správního trestu **zveřejnění rozhodnutí přestupku** je novinkou v novém zákoně č. 250/2016 Sb., v předchozí právní úpravě byl **zákaz pobytu**, od kterého se nyní upustilo. K druhům správních trestů v článku „Co přinese nová úprava přestupků“ autoři doplňují: *„Věcný záměr zákona původně počítal ještě s trestem zákazu plnění veřejných zakázek anebo účasti ve veřejné soutěži a zákazem přijímat veřejnoprávní dotace a subvence. Existovala však pochybnost, nakolik posledně jmenované tresty jsou vhodné k zařazení do obecné úpravy správních trestů. Vzhledem k tomu, že se uplatní jen ve velmi úzkém okruhu případů, objeví se spíše ve zvláštních zákonech“* [8].

3.6.2 Obecné zásady pro ukládání správních trestů

Ustanovení § 36 PřesZ pojednává o ukládání správních trestů. Správní tresty, které jsou uvedeny v §35 PřesZ lze uložit samostatně nebo s jinými správními tresty s jednou výjimkou, která vyplývá z povahy správních trestů a tou je, že nelze napomenutí uložit současně s pokutou. Při ukládání správních trestů je správní orgán povinen postupovat podle podmínek uvedených v zákoně o přestupcích. Z uvedeného tedy vyplývá, že uložení správního trestu je

určitý výsledek správního uvážení. Toto uvážení neznamená jednání z vlastní vůle, ale musí se řídit danými pravidly stanovenými příslušným zákonem.

Možnostmi, jak lze uložit správní trest je několik způsobů:

- **Společné řízení** – upravuje § 41 PřesZ, který specifikuje pravidla pro ukládání trestů za více přestupků stejného pachatele v jednom řízení, kdy je možno udělit správní trest v horní hranici výměry za nejzávažnější přestupek
- **Podmíněné upuštění** – dle § 42 PřesZ může být od správního trestu upuštěno kdy s ohledem na povahu a závažnost spáchaného přestupku, dojde ze strany pachatele k náhradě škody. Pokud takto pachatel neučiní, má povinnost správní orgán trest uložit
- **Upuštění od uložení** - § 43 PřesZ, jedná se o výjimečný institut, který může správní orgán použít v případech, kdy okolnosti a závažnosti stačí jen projednat

Určení správního druhu správního a stanovení výměry upravuje §37 PřesZ a správní orgán je povinen k tomuto přihlížet.

V případě, že se správní úřad rozhodne o uložení správního trestu, je povinen určit druh trestu a jakou výměru za něj uloží. Musí se i zabývat všemi okolnostmi, které zákon stanovuje a tyto okolnosti odůvodnit. Při ukládání správního trestu musí správní orgán přihlížet i ke stanoveným hlediskům:

- povaha a závažnost přestupku
- nevedení společenského řízení
- přitěžující a polehčující okolnosti
- pokus přestupku
- spolupachatelé
- osobní poměr pachatele přestupku a jiné potrestání
- povaha činnosti právnické a podnikající fyzické osoby
- právní nástupce
- příznivější zákon

Pokud by k nim nepřihlížel, překročí zákonem stanovené meze správního uvážení.

3.7 Okolnosti vylučující odpovědnost

Pachatelem za přešupek může být označována jen fyzická osoba, která splňovala v době spáchání přešupku základní kritéria a těmi jsou věk a přičetnost.

Věk

Věkem se rozumí dosažení rozumové vyspělosti, která odpovídá určitému věku. Tuto věkovou hranici stanovuje § 18 PřesZ na den dovršení patnáctého roku věku fyzické osoby. Tzn. následující den po patnáctých narozeninách. Stejná hranice je stanovena i v trestním zákoníku. Přestupkový zákon dále pamatuje i na osoby, které spáchaly přešupek před touto věkovou hranicí. Tito pachatelé se označují jako mladiství a postihují se podle zvláštního ustanovení přešupkového zákona.

Nepřičetnost

K nepřičetnosti v ustanovení § 19 PřesZ za přešupek je uvedeno: Za přešupek není zodpovědný ten, kdo pro duševní poruchu v době jeho spáchání nemohl rozpoznat protiprávnost svého jednání; odpovědnosti se však nezbavuje ten, který si nepřičetnost přivodil užitím návykové látky, omamné látky či psychotropní látky, která může nepříznivě ovlivnit psychiku člověka anebo jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. K posouzení (ne)přičetnosti musí správní orgán zajistit odborný lékařský posudek, příp. znalce z psychiatrie. V případech, kdy se do stavu nepřičetnosti pachatel přivedl sám např. alkoholem nebo drogami, tento stav nezbavuje pachatele odpovědnosti za spáchaný přešupek.

3.8 Zánik odpovědnosti za přešupek

Zánik odpovědnosti za přešupek je upraven §29 PřesZ a vedou k němu určité podmínky v období po spáchání přešupku, ale dříve, než se ukončí pravomocným rozhodnutím. Důvody k zániku odpovědnosti se musí posuzovat individuálně a odlišovat od okolností, které vylučují protiprávnost. Odpovědnost za přešupky zaniká čtyřmi způsoby:

- **Uplynutím promlčení doby** – promlčení lze chápat jako právní fikci, která spočívá v uplynutí zákonem stanovené doby, po kterou zanikne právo na správní trestání. Délka promlčecí doby je stanovena na dvě varianty a to na 1 rok u obecných přešupků nebo 3 roky u přešupků se sazbou pokuty alespoň 100.000,- Kč. Obecně promlčecí doba začíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přešupku. Jinak je promlčecí doba

stanovena u pokračujících, hromadných nebo trvajících přestupků a to tak, že u pokračujícího počíná běžet v den následující po dni dílčího přestupku, u hromadného po posledním útoku a trvajícího po dni ukončení protiprávního stavu. V případě více přestupků s více skutky se promlčecí doma stanovuje na každý zvlášť. V novém přestupkovém zákoně se také pamatuje na přerušení promlčecí doby. K přerušení promlčecí doby se ve svém článku pro právní novinky autoři vyjadřují následovně: „*Okamžikem přerušení promlčecí doby začne běžet promlčecí doba od začátku. Důvodem přerušení může být zahájení řízení o přestupku, ale také vydání rozhodnutí o přestupku. Od této novinky si zákonodárce slibuje zmenšení počtu promlčených přestupků, čímž by chtěl vyřešit palčivý problém praxe*“[8]

- **Smrtí fyzické osoby** – je to logický důvod pro zánik odpovědnosti za přestupek. Za smrt fyzické osoby platí i den smrti fyzické osoby dle soudního prohlášení člověka za mrtvého. U podnikající fyzické osoby zaniká jen v případě, kdy není stanoven právní nástupce.
- **Zánikem právnické osoby, nemá-li právního nástupce** – odpovědnost právnické osoby zaniká samotným zánikem právnické osoby, v některých případech právnická osoba nezaniká, ale všechna práva a povinnosti přechází vždy na nástupce, a to i odpovědnost za přestupky, pokud zákoně neuvádí jinak. Kučerová upřesňuje „*Dojde-li k zániku právnické osoby až po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, kterým byla právnické osobě uložena pokuta, přechází na právního nástupce povinnost uhradit pokutu*“[9]
- **Vyhlášení amnestie** – amnestie týkající se přestupků se u nás často nevyhlašují, ale v budoucnosti mohou být vhodným nástrojem úprav při rozhodování o přestupcích např. kdy prezident bude zastávat názor, že správní orgány nesprávně vyhodnotily okolnosti u přestupku. Přestupkovou amnestií se ve svém článku zabývá Grygar a uvádí: „*Je nutno pamatovat na to, že zákon o přestupcích, obsahující mj. i ustanovení o vyhlášení přestupkové amnestie ze strany vlády České republiky, kdy se vztahoval na přestupky projednávané orgány České republiky, coby jednoho ze dvou subjektů tehdejší federace*“. Dále Grygar popisuje: „*v předchozích československých ústavách byla pravomoc prezidenta vyhlášovat amnestie z ústavy omezena na trestněprávní věci*“[5]. Účinností Ústavy od 1.1.1993 se stalo zmiňované ustanovení protiústavním. Nový zákon 250/2016 Sb. o přestupcích tuto protiprávnost odstraňuje a §104 ustanovuje, že amnestii uděluje prezident. Na vyhlášení přestupkové amnestie není

právní nárok, jedná se pouze z rozhodnutí prezidenta, tudíž není správním aktem.
Rozhodnutí o amnestii se vyhláší ve Sbírce zákonů.

4 EVIDENCE PŘESTUPKŮ

Evidence přestupků byla zavedena v rámci novely přestupkového zákona č. 204/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb. o přestupcích ve znění pozdějších předpisů a upravuje ji třetí část zákona č. 269/1994 Sb. o Rejstříku trestů to s účinností od 1. 10. 2016. Evidence přestupků je vedena elektronicky rejstříkem trestů. Jedná se o novou evidenci, kterou vede tato instituce, ne o rozšíření stávající trestní evidence. Z tohoto důvodu byla učiněna změna zákona o rejstříku trestů, do kterého bylo nutné začlenit ustanovení pro obě evidence, a to dosavadní evidenci rejstříku trestů a evidenci přestupků.

Hlavními cíli evidence přestupků byla možnost zavedení přísnějšího postihu recidivy vybraných druhů přestupků a umožnění přesnějších údajů o tzv. spolehlivosti dotčených osob.

4.1 Jaké přestupky se zapisují

K 1. červenci 2017 vstupují v účinnost zákony 250/2016 Sb. a 251/2016 Sb., které přináší další novou právní úpravu přestupkového práva a týkají se evidence přestupků. Nově evidované přestupky se dělí do dvou skupin:

- 1) Přestupky podle zákona č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích, a to o přestupcích proti veřejnému pořádku (§5), občanskému soužití (§7) a majetku (§8)
- 2) Přestupky evidované na základě zákona č. 183/2017 Sb., tzv. změnový zákon

Než se současný stav evidovaných přestupků ustálil, vedly k němu tři varianty. V první variantě se zvažovala evidence všech přestupků, kde se očekával důsledný postih ve správním řízení. V druhé variantě bylo preferováno vytvoření centrální evidence v tzv. minimalistické variantě s evidováním jen vybraných přestupků. Třetí varianta počítala v případě osvědčení s rozšířením o další přestupky např. školství. Nakonec byla vybrána druhá varianta, protože se zdálo, že evidence jen vybraných přestupků je odůvodněna preventivním působením a zpřísněním postihů v případě recidivy. Dále je nutné dodat, že varianta první, která počítala s evidencí všech přestupků by měla daleko větší náklady a neumožňovala by dosažení cílů, protože by se do ní nezapisovaly správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob. Důvodová zpráva k tomuto uvádí: „*I v případě zahrnutí těchto správních deliktů do evidence přestupků by dichotomie právní úpravy odpovědnosti za přestupky a jiné správní delikty znamenala nedůvodné rozdíly v přístupu k recidivě obou skupin pachatelů. Do určité míry omezená evidence vybraných přestupků může snížit složitost, a tím i náklady na správu*

evidence přestupků a na vkládání dat do evidence přestupků ze strany příslušných správních orgánů; opominout nelze ani riziko určité „chybovosti“ při vkládání údajů do evidence přestupků ze strany správních orgánů, pro kterou bude editace údajů v evidenci přestupků novou agendou“[4]. Z tohoto vyplývá, že spuštění evidence přestupků je vhodnější směřovat k jednodušší a méně komplikované variantě s tím, že pokud se takto evidence v praxi osvědčí, bude se uvažovat o jejím rozšíření.

Srovnání přestupků evidované v ISEP před a po 1.7.2017

Tabulka 1: Přestupky evidované v ISEP, které byly spáchané před 1.7.2017

Přestupky dle zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích	
<i>Podle ustanovení</i>	<i>název</i>
§30	Přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi
§ 35 odst. 1 písm. c) a f)	Přestupky na úseku zemědělství a myslivosti
§ 43	Přestupky na úseku obrany ČR
§ 47 odst. 1	Přestupky proti veřejnému pořádku
§ 49	Přestupky proti občanskému soužití
§50	Přestupky proti majetku
Přestupky evidované podle zvláštních předpisů	
<i>Podle ustanovení</i>	<i>název</i>
§ 44/1 Zákon č. 61/1988 Sb.	o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě
§ 63 Zákon č. 449/2001 Sb.	o myslivosti
§ 76, §76 a, §76b Zákon č. 119/2002 Sb.	o střelných zbraních a střelivu
§ 30/1 až 5 Zákon č. 99/2004 Sb.	o rybářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů

Zdroj:[15]

Tabulka 2: Přestupky evidované v ISEP po 1.7.2017

<i>Přestupky dle zákona č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích</i>	
<i>Podle ustanovení</i>	<i>Název přestupku</i>
§5 mimo odst.1 písm. h) a odst. 2 písm. d)	Přestupky proti veřejnému pořádku
§7	Přestupky proti občanskému soužití
§8	Přestupky proti majetku
<i>Přestupky evidované podle zákona č. 183/2017 Sb. o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (tzv. doprovodný zákon)</i>	
<i>Podle ustanovení</i>	<i>Název přestupku</i>
§39/2 Zákon č. 168/1998 Sb.	o návykových látkách
§ 64/1-c Zákon č. 222/1999 Sb.	o zajišťování obrany ČR
§ 28a/1-a Zákon č. 239/2000 Sb.	o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů
§ 35/1, písm. a) až p) Zákon č. 65/2017 Sb.	o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek
<i>Přestupky evidované podle zvláštních zákonů</i>	
<i>Podle ustanovení</i>	<i>Název přestupku</i>
§ 44/1 Zákon č. 61/1988 Sb.	o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě
§ 63 Zákon č. 449/2001 Sb.	o myslivosti
§ 76, §76a, §76b Zákon č. 119/2002 Sb.	o střelných zbraních a střelivu
§ 30/1 až 5 Zákon č. 99/2004 Sb.	o rybářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů

Zdroj:[15]

4.2 Jaké údaje se zapisují

Ustanovení § 16i odst. 2 zákona o Rejstříku trestů stanovuje rozsah údajů, které se budou zapisovat. Jako dostačující údaj je údaj o pravomocném rozhodnutí o vině, tento údaj se může zdát také dostačující z pohledu recidivy při projednávání dalšího přestupku. Na druhou stranu se dá předpokládat, že správní orgány budou potřebovat i podrobnější údaje např. oznámení přestupku, zastavení přestupku a dalších skutečnostech. Důvodem může být snaha získat co nejvíc informací o protiprávním jednání posuzované osoby. Například oznámení přestupku se může zdát jako důležitý v oblasti přestupků proti majetku, kdy se řada pachatelů dopouští dílčích deliktů s výší škody pod 5.000 Kč, které ale zároveň tvoří sérii dílčích jednání pro pokračující trestný čin.

Účelnou se může zdát i podrobnější evidence procesních údajů, např. odložení věci v případě přestupku proti občanskému soužití, a to zejména mezi osobami blízkými, které se projednávají jen na návrh postižené osoby nejpozději do 3 měsíců od zjištění přestupku. Pokud není návrh podán, věc se odkládá. V praxi to může vypadat tak, že správní orgán odkládá páté oznámení o přestupku z důvodu nepodání návrhu. Pokud se ale jedná o tzv. domácí násilí, kde se již může jednat o trestný čin dle §199 trestního zákoníku, může být pachatel stíhán i bez souhlasu poškozeného.

Dále je nutné vzít v potaz, že evidence dílčích procesních údajů může vést k nepřehlednosti údajů evidovaných v registru anebo ke zvýšení chybovosti a tím spojenému neúčelnému navýšení administrativní zátěže správních orgánů. Z tohoto důvodu byla navržena minimalistická varianta rozsahů zapisovaných údajů.

4.3 Kdo zapisuje do evidence

Dle § 16i odst. 2 zákona o Rejstříku trestů je vkládání pravomocných rozhodnutí úkolem správního orgánu, který pravomocně rozhodl jako poslední, a to prostřednictvím elektronického formuláře nebo aplikace, která je přístupná pomocí dálkového přístupu. Správním orgánem může být prvostupňový správní orgán nebo odvolací. Pokud v rámci přezkumného řízení nebo obnoveného řízení dojde ke změně právní kvalifikace, orgán, který rozhoduje zašle údaje do evidence přestupků. Lhůta pro zapsání je stanovena do pěti pracovních dnů zpětně ke dni nabytí právní moci rozhodnutí.

Oprávnění pro vklad a editaci dat v evidenci přestupků zakotvených v zákoně o přestupcích mají např. obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, krajské úřady, Policie ČR, Vojenská policie, městská policie ve statutárních městech atd.

Do evidence přestupků může dále zapisovat orgán státní správy podle zákona o myslivosti, rybaření, zbraní aj. Jednání podle zmiňovaných zákonů sice mají znaky přestupků, ale jsou projednávány podle zvláštních předpisů.

4.4 Získání údajů z evidence

Evidované přestupky v registru mají být dostupné hlavně orgánům veřejné moci. Jedná se o správní orgány, které projednávají přestupky včetně přestupků v blokovém řízení, odvolacích orgánů nebo orgánů činných v trestním řízení. Dále mají být dostupné i osobám,

kterých se záznam v evidenci týká. Ověřený výpis z registru přestupků by měl být poskytován na žádost za poplatek na kontaktním místě Czech point.

V opisech z evidence se uvádí údaje o všech pravomocných rozhodnutích, kromě přestupků, které mají odkladný účinek a opis je veřejnou listinou. V případě, že se zapsané údaje v opise prokáží jako nepravdivé, může to být důvod pro obnovu řízení.

Podmínky pro vydání opisu z evidence přestupků upravuje §16j zákona č. 269/1994 Sb. o rejstříku trestů. Opis se vydává na základě žádosti např. správního orgánu projednávající přestupek, orgánu činném v trestním řízení, soudu, ministerstva spravedlnosti apod. Žádost o opis se podává prostřednictvím elektronické aplikace s dálkovým přístupem nebo formulářem. V opisu jsou uvedena všechna pravomocná rozhodnutí posuzované osoby, které byla vyslovena vina. *„Opis z evidence přestupků je veřejnou listinou, požádat o něj ale mohou pouze zákonem taxativně vyjmenované oprávněné osoby, mezi které patří například orgány činné v trestním řízení nebo Ministerstvo spravedlnosti“* [1].

4.5 Postup při projednávání přestupků

Povinnost opatřit opis

Právní úprava rozlišuje evidované přestupky z důvodu přísnějšího postihu recidivy a na přestupky k posouzení spolehlivosti jiného řízení. Zákon o přestupcích stanovuje povinnost vyžádání opisu z evidence pro účely správního řízení o přestupku. O opis z evidence přestupků žádá správní orgán, který bude projednávat přestupek podléhající evidenci přestupků podle platné právní úpravy. Není podstatné, zda se bude rozhodovat ve standardním řízení nebo ve zkráceném, důležité je, aby správní orgán měl k dispozici opis z evidence přestupků dřív, než rozhodne v projednávaném přestupku. Na základě opisu může správní orgán posoudit, jestli byl přestupek spáchán opakovaně nebo ne. Jemelka k tomuto uvádí: *„To má význam nejen v případě, kdy je přestupková recidiva přísněji postihována (vizte vybrané přestupky v zákonu o přestupcích), ale i v případě, že recidiva přísněji postihována není, neboť skutečnost, že jde o opakované spáchání přestupku, může správní orgán zhodnotit při ukládání správního trestu“* [7]. Opis se zakládá do příslušného spisu, jelikož se jedná o podklad, na základě, kterého se vydává rozhodnutí. Pokud nadřízený správní orgán při odvolání zjistí, že nebyl pořízen opis z evidence přestupků prvostupňovým orgánem, rozhodnutí zruší a vrátí zpět k novému projednání správnímu orgánu pro nezákonné rozhodnutí. V případě zrušení rozhodnutí o přestupku znovu rozhodující správní orgán, již

opis z evidence neopatruje, ale vychází ze spisu. Pokud ale v mezidobí správní orgán zjistí skutečnosti, které vyvolají pochybnosti, jestli v mezidobí nedošlo ke změně, opis z evidence si znova vyžádá. Ukázka opisu z evidence přestupků je přílohou A.

Povinnost zapsat údaje do evidence

Údaje do evidence přestupků má povinnost zapsat správní orgán, který o přestupku rozhodoval v posledním stupni. Zápis se provádí prostřednictvím elektronického formuláře, který zveřejňuje rejstřík trestů pomocí dálkového přístupu nebo elektronické aplikace nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. K zápisu do evidence přestupků Strakoš ve svém článku uvádí: „Datum 1. 10. 2016 bude pro úředníka aplikujícího správní trestání znamenat změnu v jeho dosavadním postupu, zejména pokud půjde o projednávání přestupků proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1, proti občanskému soužití dle § 49 a proti majetku dle § 50, neboť nejenže se jimi bude muset správní orgán zabývat, bude si muset zvyknout také na poněkud odlišnou systematizaci v textu u těchto skutkových podstat přestupků a nové pojetí recidivy dle § 91a, ale nově bude muset tyto přestupky za splnění podmínek stanovených zákonem také zapisovat do evidence přestupků způsobem předpokládaným dle § 88 přestupkového zákona.“[23]

4.6 Vyřazení údajů z evidence

Údaje evidované v evidenci přestupků se podle ustanovení § 16k odst.1 zákona o Rejstříku trestů vyřadí po uplynutí 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a provádí se prostřednictvím informačního systému automaticky, není třeba žádný úkon ze strany správního orgánu. Údaje se také vyřadí, je-li zapsané pravomocné rozhodnutí o přestupku zrušeno dalším rozhodnutím správním orgánem nebo soudem. V tomto případě vyřazuje údaje z evidence přestupků správní orgán, který rozhodl v posledním stupni. V případě jakékoliv změn pravomocných rozhodnutí o přestupku běží lhůta pro vyřazení vždy od nabytí právní moci posledního rozhodnutí.

Vyřazené údaje se z evidence přestupků se následně ukládají na 10 let v úschovně dokumentace podle §16k odst. 4 zákona o Rejstříku trestů: Údaje uložené v úschovně dokumentace podle odstavce 2 se uchovávají 10 let od jejich uložení. Údaje uložené v úschovně dokumentace podle odstavce 3 se uchovávají po dobu stanovenou ve větě první prodlouženou o rok. Deset let je i doba pro uplatnění nároku za náhradu škody podle § 32

zákona č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. V odst. 3 tohoto zákona se dále upravuje promlčecí lhůta na nárok náhrady nemajetkové újmy, tato lhůta je stanovena na 6 měsíců ode dne zjištění poškozeného o vzniku nemajetkové újmy. Změnou k nemajetkové újmě v návaznosti na nový přestupkový zákon se zabývají ve svém článku Neveselý a Titlbachová: „Zatímco doposud se poškozený mohl stát účastníkem pouze, vznikla-li mu majetková škoda, nyní má právo plnohodnotně se účastnit řízení i ten, komu byla způsobena nemajetková újma. Za nemajetkovou újmu je považován zásah do práv poškozeného, který nepřináší přímou ztrátu na majetku“ [14].

Vyřazení údajů z evidence svým způsobem nahrazuje tzv. zahlazení odsouzení, které je používáno v trestním zákoníku § 105, přestupkový zákon tento termín neobsahuje. Zahlazené údaje se nezapisují do rejstříku trestů.

Dále se v úschovně dokumentace uvede datum a čas poskytnutí údajů o přestupku, a uvedete se také kdo opis žádal.

4.7 Námitkové řízení

Námitkové řízení upravuje § 88a zákona č. 200/1990Sb. o přestupcích, kde odst. 1 uváděl: Domnívá-li se fyzická osoba, že údaje vedené v evidenci přestupků o její osobě nejsou v souladu s provedeným řízením o přestupku anebo s rozhodnutím soudu, který rozhodl o žalobě proti rozhodnutí o přestupku, může podat u správního orgánu, který zápis provedl, námitku. Námitka se podává u správního orgánu, který zápis do evidence přestupků provedl. Námitku u správního orgánu vyřizuje osoba, která splňuje požadavky úřední osoby tzn. osoba, která má absolvovanou zkoušku odborné způsobilosti a námitku vyřizuje bezodkladně.

Existují dva způsoby vyřízení námitky:

- **oprávněná námitka** – správní orgán bezodkladně opraví zápis v evidenci přestupků a vyrozumí oprávněnou osobu
- **neoprávněná námitka** – po prověření správní orgán vydá rozhodnutí o neoprávněné námitce

Vyřízení námitky není správním řízením jako takovým, ale jedná o formální postup podle čtvrté části správního řádu (vyjádření, osvědčení a sdělení). Rozhodnutí se vydává i

v případech, kdy je námitka shledána oprávněná jen z části. Proti rozhodnutí o neoprávněnosti námitky je přípustné podání odvolání.

Jedná-li se chybný zápis v evidenci přestupků, v tom případě představuje nesprávný úřední postup, a to ve smyslu zákona č.82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Za tuto vzniklou škodu odpovídá stát jako právní subjekt nikoliv správní orgán. Ovšem stát v případě náhrady škody za nesprávný úřední postup může požadovat regresní úhradu škody po úředních osobách nebo územních celcích v přenesené působnosti.

5 OPAKOVANÉ PÁCHÁNÍ PŘESTUPKU

Přestupek podle § 5 proti veřejnému pořádku, § 7 proti občanskému soužití a § 8 proti majetku zákona č. 251/2016 Sb. o některých přestupcích, s výjimkou přestupku podle § 5 odst. 1 písm. h) a § 5 odst. 2 písm. d), je spáchán opakovaně, jestliže od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, z kterého byl obviněný uznán vinným, do jeho spáchání neuplynulo 12 měsíců.

Opakované spáchání přestupku se váže na pravomocné rozhodnutí o vině za přestupek se stejnou skutkovou podstatou v období jednoho roku od spáchání přestupku. Z tohoto vyplývá, že rozhodujícím okamžikem posouzení opakovatelnosti je přestupek stejného druhu, nebo-li se stejným druhovým objektem, který je většinou upraven v konkrétním ustanovení zákona. Správní orgány jsou povinny kontrolovat evidenci přestupků a na základě zjištěných skutečností ukládat pokuty. Informace o opakovaných přestupcích je opět nutné evidovat v evidenci přestupků. V návaznosti na určení druhu a výše trestu lze opakovaný přestupek posoudit jako adekvátní přísnější postih. Dle důvodové zprávy toto ustanovení vymezuje opakované spáchání přestupku a jeho evidování v evidenci, která spadá pod Rejstřík trestů. Samotný výčet přestupků, které je možno páchat opakovaně je shodný s výčtem v § 12 zákona č. 251/2015 Sb. V rozhodnutí NSS 2 As 261/2015 je uvedeno: „*Nejvyšší správní soud na okraj dodává, že pro naplnění podmínky opakování jednání v posledních dvanácti měsících není podstatný časový údaj o právní moci rozhodnutí, ale určující je časový údaj o dni, kdy byl předchozí přestupek spáchán. Proto je účelnější uvést do výroku (případně odůvodnění) rozhodnutí, kdy se dle předchozího rozhodnutí stěžovatelka dřívějšího přestupku dopustila. Ovšem v tomto případě, vzhledem k jednoznačné identifikaci předchozího rozhodnutí magistrátu a vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí je obsahem spisového materiálu, nezpůsobuje absence výše uvedeného časového údaje nezákonnost nebo nepřezkoumatelnost rozhodnutí*“[20].

5.1 Posuzování recidivy

V přestupkovém zákoně není recidiva přesně definovaná. Prášková ve své knize k recidivě uvádí: „*Za recidivu se označuje situace, kdy pachatel spáchal druhý nebo další delikt po právní moci rozhodnutí, jímž byl uznán vinným přestupkem spáchaným předtím*“[17].

Recidivou se rozumí stejná skutková podstata přestupku. Při ukládání sankce je správní orgán povinen k recidivě přihlížet.

Recidivu lze rozlišit na obecnou (spáchání jakéhokoliv přestupku a pravomocné rozhodnutí o vině), stejnorodou (uznání viny za přestupek stejné skutkové podstaty) a speciální (kdy se jedná o přestupek, za který byl již pachatel trestán). Dále lze podle současné právní úpravy významově rozlišovat recidivu jako obecné opakování přestupku podle přestupkového zákona a také podle zvláštních zákonů, kdy je recidiva považována jako důvod ke zvýšení horní hranice sazby. Zvýšená sazba bývá stanovena např. násobkem pokuty za přestupek anebo je výslovně stanovena zvýšená horní hranice sazby pro uložení pokuty.

V §40 PřesZ jsou upraveny přitěžující okolnosti, ke kterým se přihlíží při ukládání správního trestu pachateli a těmi jsou:

- a) spáchal přestupek tak, že využil něčí bezbrannosti, podřízenosti nebo závislosti na jiné osobě,
- b) spáchal více přestupků,
- c) spáchal přestupek opakovaně,
- d) zneužil ke spáchání přestupku svého zaměstnání, postavení nebo funkce,
- e) spáchal přestupek jako člen organizované skupiny, nebo
- f) spáchal přestupek na dítěti, osobě těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí.

Opakování přestupku je ale nutné rozlišovat od pokračování přestupku. V případě opakování jde o dva přestupky stejné skutkové podstaty, kdežto v pokračování přestupku jde o jeden přestupek. Recidiva je znakem skutkových podstat některých přestupků evidovaných v Informačním systému evidence přestupků a jedná je o přestupky uvedené v zákoně 251/2016 Sb. o některých přestupcích a v zákoně 449/2001 Sb. o myslivosti. Dále bude pracováno pouze s vybranými přestupky ze zákona 251/2016 Sb. o některých přestupcích.

V případech posuzování recidivy za přestupek, který byl spáchán před 1. 7. 2017 se posuzuje podle původních právních předpisů, jen v případech pozitivních pro pachatele se použije nová právní úprava. Z tohoto také vyplývá, že při postihování recidivy u přestupků před a po 1. 7. 2017 je vždy nutné porovnat starou a novou právní úpravu u dané skutkové podstaty. Ne vždy je totiž nová úprava pro pachatele výhodnější.

5.2 Přestupky proti veřejnému pořádku

Přestupky proti veřejnému pořádku upravuje §5 odst. 1 a 2 zákona č. 251/2016 Sb., v původní právní úpravě skutkové podstaty upravoval §47 odst.1 zákona č. 200/1990 Sb.

V nové právní úpravě došlo k několika změnám. Důvodová zpráva ke změnám mj. uvádí: Zmíněné ustanovení přebírá stávající § 47 zákona č. 200/1990 Sb., protože dále není důvod rozšiřovat okruh jednání, která mají být postihována. Jen přestupek za „neoprávněné založení skládky“ jako speciální skutková podstata je v rámci změnového zákona převedena do zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech. Další změnou oproti původnímu zákonu o přestupcích bylo zařazení skutkové podstaty přestupku znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci.

Veřejný pořádek lze definovat jako souhrn pravidel jednání a chování na veřejnosti. Ta ale nemusí být jasně formulována, a proto je není možné přesně vyjádřit do právních norem. Dodržování pravidel veřejného pořádku je spíš ohledem na poklidné žití lidí ve společnosti a jejich toleranci. Je nutné i zmínit, že v souvislosti s narušením veřejného pořádku nesouvisí jen jednání na veřejnosti, ale i např. rušení nočního klidu hlukem z bytu.

Do §5 dále patří i **neuposlechnutí výzvy úřední osoby**. Tohoto přestupku je osoba dopouští v okamžiku, kdy neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu pravomoci. Výzva musí být učiněna na základě zákonného zmocnění, musí být určitá a pro konkrétní osobu z ní musí plynout nějaká povinnost. Občan je povinen vykonat výzvu úřední osoby, a to bez ohledu na to, jaký má na věc soukromý názor. Výzva musí přesně a jasně definovat co má osoba vykonat či strpět.

Novinkou mezi přestupky je **znevážení postavení úřední osoby** při výkonu její pravomoci. Cílem této novinky je zajištění ochrany vážnosti a autority veřejné moci a úředních osob. Důvodová zpráva k této novince uvádí: „*účelem zajištění ochrany zájmu na udržení vážnosti a autority orgánů veřejné moci, jednajících prostřednictvím příslušných úředních osob, ať už se jedná o policisty, zaměstnance obecních úřadů či pracovníky úřadu práce, sociálních odborů apod.*“[4]. Z uvedeného vyplývá, že je třeba chránit osoby, které v rámci výkonu svého povolání jsou v častém styku s občany a musí čelit urážkám nebo napadání.

Dále k §5 PřesZ stojí za zmínku **porušení nočního klidu**. Zákon nově definuje dobu nočního klidu, a to v rozmezí od 22–6 hodin, ale současně povoluje obcím, aby si vyhláškami mohly stanovit výjimky.

5.3 Přestupky proti občanskému soužití

Přestupky proti občanskému soužití jsou upraveny §7 PřesZ.,

První tři odstavce jsou podobného rozsahu jako tomu bylo v předešlém zákoně, pouze došlo ke změně jejich členění s ohledem na subjekt přestupku. Důvodová zpráva k tomuto paragrafu uvádí: „*Opět se jedná o hojně projednávané přestupky, nutnost zachování postihu těchto jednání je tedy nesporná, a to zejména vzhledem k chráněným zájmům jako je zdraví člověka, jeho osobnost a čest, zájem na bezporuchovém občanském soužití apod.*“[4]. Přestupků proti občanskému soužití se nově může dopustit i právnická nebo podnikající fyzická osoba. K přestupkům k občanskému soužití podle §7 dále patří např. ublížení na cti, ublížení na zdraví nebo jednání proti náboženským menšinám. K ublížení na cti důvodová zpráva blíže specifikuje: „*V souvislosti s požadavky praxe dochází k úpravě formulace skutkové podstaty ublížení na cti způsobeného zesměšněním nebo jinou hrubou urážkou. Za nactiutrhání totiž i dle současné úpravy nelze považovat zcela bagatelní jednání, která nedosahují potřebné intenzity*“[4]. Nactiutrhání lze charakterizovat jako výrok urážlivý či zesměšňující a současně podvědomí pachatele, že jeho výrok překračuje hranici nevhodnosti a hrubě uráží. Co se týče ublížení na zdraví tak nová právní úprava ruší původní dělení ublížení na zdraví z nedbalosti a drobné ublížení na zdraví spáchané úmyslně a zavádí pouze zavinění z nedbalosti. V případě, že se jedná o úmyslné ublížení na zdraví, tak toto jednání může být kvalifikované jako trestný čin.

5.4 Přestupky proti majetku

Poslední skutkovou podstatou spadající do recidivy patří přestupky proti majetku, tyto upravuje §8 PřesZ:

Právo na majetek patří k základním lidským právům a je zakotveno v článku 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a současně spadá do věcných práv upravených v občanském zákoníku. U přestupků proti majetku se také nově rozšiřuje okruh subjektů na právnické a podnikající fyzické osoby. V důvodové zprávě se píše: „*Oproti původní úpravě je ovšem kladen důraz na efektivnější postihování opakovaného spáchání přestupků proti majetku, neboť se jedná o jeden z nejhojněji páchaných přestupků. Za opakované spáchání přestupku proti majetku se uloží pokuta ve výši jeden a půl násobku její základní sazby*“[4]. Skutkovou podstatou u těchto přestupků je zájem na ochranu majetku a s tím souvisejících vlastnických práv.

K přestupkům proti majetku patří **způsobení škody na cizím majetku**, u které je hlavní podmínkou, kdy protiprávním jednáním byla způsobená škoda např. krádeží, podvodem, zpronevěrou nebo zničením cizího majetku. Výši škody zákon nevynezuje, tudíž správní orgán bude vycházet hodnoty poškozeného majetku.

Další skutkovou podstatou je **neoprávněné užívání cizího majetku**. Aby bylo možné tento přestupek řádně posoudit, je nutné vymezit korespondující trestný čin dle §207 zákona č. 40/2009 Sb. trestní zákoník.

K přestupkům proti majetku patří **přisvojení cizí věci nálezem**. Skutkovou podstatou tohoto ustanovení je přisvojení cizí věci. Občanský zákoník stanovuje, že nálezce vrátí nalezenou věc tomu, kdo ji ztratil, případně vrátí vlastníkovu po úhradě nálezného.

5.5 Výše správních trestů

Výše pokuty je za přestupky odstupňována s ohledem na závažnost porušení právních předpisů. Za opakované spáchání vybraných přestupků se uloží pokuta navýšená o jeden a půl násobek základní sazby u jednotlivého přestupku. Toto navýšení se týká přestupků proti veřejnému pořádku dle §5 PřesNěkt, přestupků proti občanskému soužití blíže uvedených v §7 PřesNěkt a přestupků proti majetku podle § 8 PřesNěkt.

U mladistvých se výše pokuty uděluje maximálně v 1/2 horní hranice sazby a zároveň do výše 5.000 Kč

Tabulka 3: Přehled jednotlivých výší sankcí za jednotlivé přestupky spadající do evidence přestupků

přestupky proti veřejnému pořádku		
do výše Kč	pro opakované přestupky do výše Kč	
		pro přestupky dle §5 zákona č. 251/2016 Sb.
5.000	neuděluje se	odst.1 písm. h) poškození nebo neoprávněné zabránění veřejného prostranství fyzickou osobou, odst.2 písm. d) poškození nebo neoprávněné zabránění veřejného prostranství právnickou nebo podnikající fyzickou osobou
10.000	15.000	odst.1 týkající se fyzických osob písm. a) neuposlechnutí výzvy úřední osoby, b) znevážení postavení úřední osoby, d) porušení nočního klidu, e) veřejné pohoršení, i) porušení podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při sportovních, kulturních a jiných společenských akcích, j) zakrytí obličeje znemožňující identifikaci; odst.2 týkající se právnických nebo podnikajících fyzických osob písm. a) porušení nočního klidu, e) porušení podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při sportovních, kulturních a jiných společenských akcích
20.000	30.000	odst.1 týkající se fyzických osob písm. c) maření vykazání ze společného obydlí, f) znečištění veřejného prostranství, odst.2 týkající se právnických nebo podnikajících fyzických osob písm. b) znečištění veřejného prostranství
50.000	75.000	odst.1 týkající se fyzických osob písm. g) poškození nebo neoprávněné zabránění veřejného prostranství, odst.2 týkající se právnických nebo podnikajících fyzických osob písm. c) poškození nebo neoprávněné zabránění veřejného prostranství
přestupky proti občanskému soužití		
do výše Kč	pro opakované přestupky do výše Kč	
		pro přestupky dle §7 zákona č. 251/2016 Sb.
10.000	15.000	odst.1 týkající se fyzických osob písm. a) ublížení na cti zesměšněním nebo hrubou urážkou, odst.2 týkající se právnických nebo podnikajících fyzických osob písm. a) ublížení na cti zesměšněním nebo hrubou urážkou
20.000	30.000	odst.1 týkající se fyzických osob písm. b) ublížení na zdraví, c) úmyslné narušení občanského soužití, odst.2 týkající se právnických nebo podnikajících fyzických osob písm. b) narušení občanského soužití nebo odst. 3 omezení nebo znemožnění výkonu práv příslušníkům menšin
přestupky proti majetku		
do výše Kč	pro opakované přestupky do výše Kč	
		pro přestupky dle §8 zákona č. 251/2016 Sb.
50.000	70.000	odst. 1 až 3 způsobení škody odst. 1 až 3 způsobení škody na cizím majetku, neoprávněné užívání cizího majetku, přisvojení cizí věci nálezem fyzickou, právnickou a podnikající fyzickou osobou

zdroj: vlastní zpracování

6 KOMPARACE ZKUŠENOSTÍ S CENTRÁLNÍM REGISTREM A SROVNÁNÍ EVIDOVANÝCH PŘESTUPKŮ VE VYBRANÝCH MĚSTECH ČESKÉ REPUBLIKY

V poslední kapitole bakalářské práce provedu srovnání vybraných přestupků evidovaných v centrální evidenci a komparaci zkušeností s centrálním registrem. Zaměřím se na přestupky proti veřejnému pořádku podle §5 PřesNěkt, proti veřejnému soužití §7 PřesNěkt a proti majetku §8 PřesNěkt. Srovnání bude za roky 2014 až 2016 včetně změny v evidování od 1.10.2016. Ve srovnání není zahrnutý rok 2017 z důvodu přechodného období. Za rok 2017 se statistika přestupků nedělala. První statistiky podle aktuální právní úpravy budou dostupné až za rok 2018.

Města byla vybrána z celé České republiky. Pro výběr jsem použila data z Českého statistického úřadu, statistika počtu obyvatelstva k 31.12.2017 s přihlédnutím na správní obvod obce s rozšířenou působností [2]. Vybrala jsem sedm měst, které mají přibližně stejný počet obyvatel ve správním obvodu.

Tabulka 4: Vybraná města ke komparaci s počtem obyvatel k 31. 12. 2017

město	počet obyvatel
Blansko	108 545
Kroměříž	105 670
Mělník	107 237
Most	112 594
Náchod	110 420
Prostějov	108 669
Tábor	102 310

zdroj: vlastní zpracování dle [2]

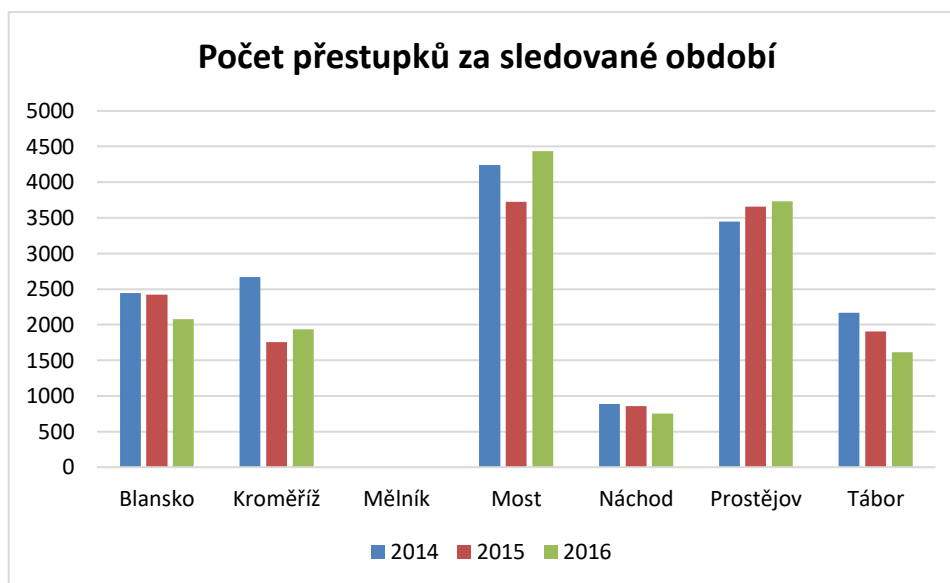
6.1 Srovnání přestupků

V následující části bude provedena komparace evidovaných přestupků v konkrétních městech.

Bude zde srovnání všech přestupků ve sledovaném období, přehled v jednotlivých řízení, počet udělených pokut a výše uložených pokut v korunách. Jako poslední bude provedeno srovnání přestupků, kterých se dle nového přestupkového zákona týká centrální evidence a za recidivu zvýšení sankcí.

V grafech chybí údaje z města Mělníka, protože dle sdělení, které je přílohou této práce, údaje ve formátu výkazu Ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obcí a krajů nejsou k dispozici. Tento výkaz byl podkladem pro zpracování celé komparace.

Následující obrázek srovnává všechny přestupky v jednotlivých městech dle výkazu pro Ministerstvo vnitra o přestupcích.

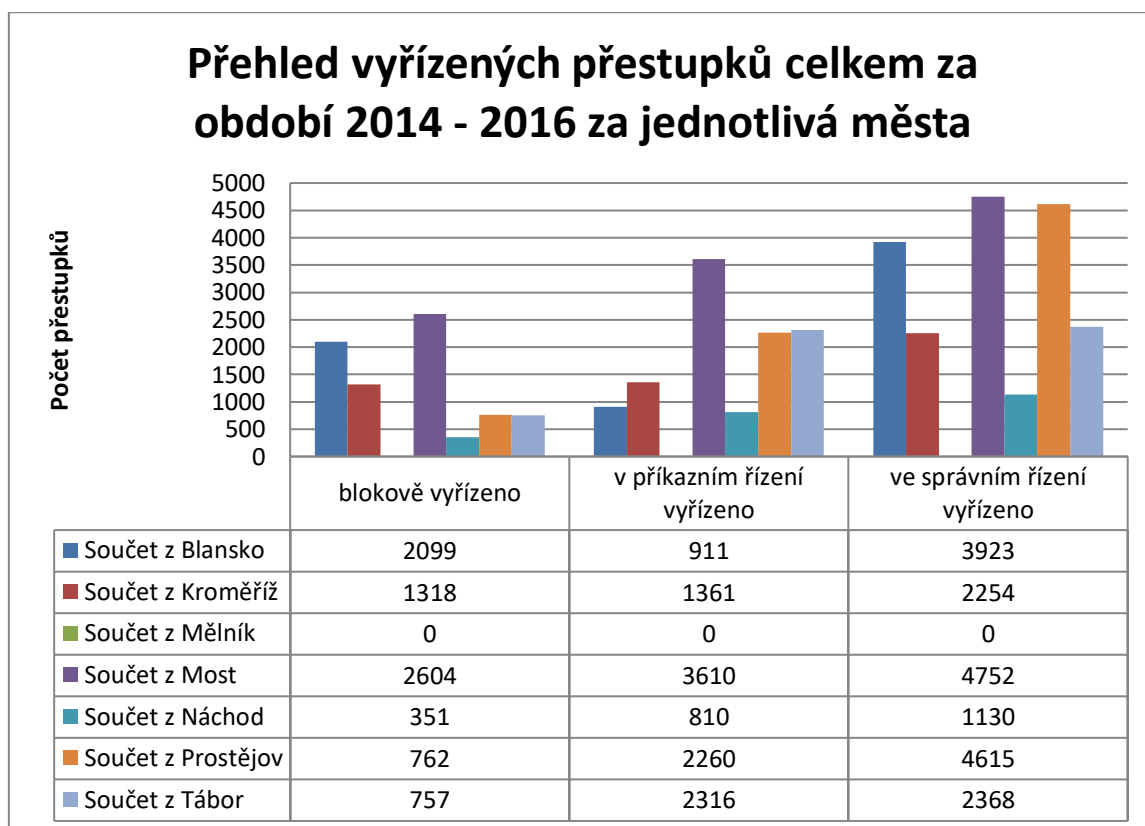
Obrázek 2 Počet přestupků za období 2014 až 2016

zdroj: vlastní zpracování

V grafu počtu přestupků je vidět množství evidovaných přestupků v jednotlivých letech posuzovaného období. Most jsem oslovila s přesvědčením, že bude mít přestupků výrazně více než přibližně stejně velká města, a to z důvodu většího počtu nepřizpůsobivých občanů, horší ekonomické situace kraje a vyšší nezaměstnanosti. Ale je zde vidět, že i Prostějov je počtem přestupků na tom téměř shodně. Zde se také pohybuje velký počet Romských občanů,

což můžu osobně potvrdit, protože v Prostějově pracuji. I zde je ekonomická situace v kraji na nižší úrovni. Nejméně přestupků eviduje město Náchod.

Klesající tendenci přestupků je možné vidět v Blansku, Náchodě a Táboře. Zatímco v Prostějově mají spáchané přestupky rostoucí tendenci. Kroměříž a Most po poklesu v roce 2015 opět zaznamenali v roce 2016 nárůst přestupků.

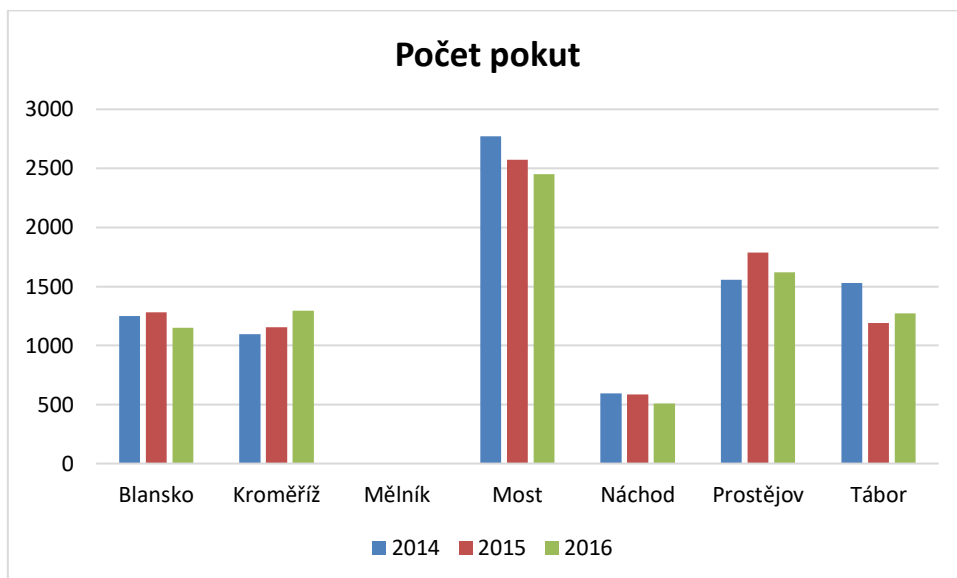

Obrázek 3 Přehled vyřízených přestupků celkem za období 2014 až 2016 za jednotlivá města dle jednotlivých druhů řízení

zdroj: vlastní zpracování

V uvedeném obrázku číslo 3 je provedeno srovnání všech přestupků dle druhu vyřízení přestupku. Přestupky jsou sečtené za sledované období 2014 až 2016.

Jednotlivými druhy je blokové řízení, příkazní řízení a správní řízení. Nejméně přestupků bylo vyřízeno v blokovém řízení v Náchodě 351, nejvíce blokového řízení provedli v Mostě v počtu 2604. Další formou řízení je příkazní. Nejvíce příkazních řízení udělili v Mostě počtem 3610 a nejméně 810 uložili v Náchodě. Nejčastější vyřízení přestupku probíhalo ve správním řízení. Opět hlavně v Mostě 4752, následoval Prostějov 4615 a Blansko s počtem téměř 4000 přestupků. Nejméně správních řízení řešili v Náchodě 1130.

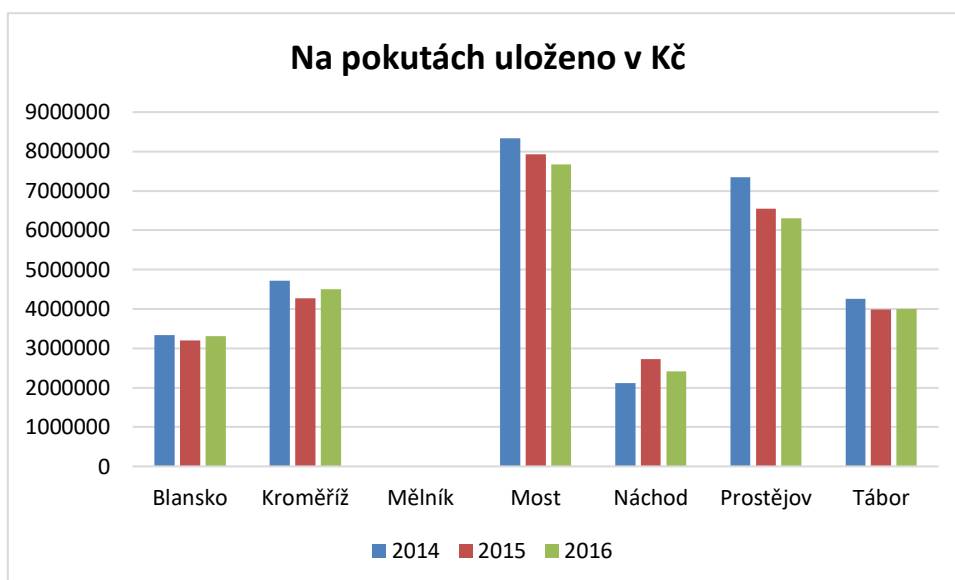

Obrázek 4 Počet udělených pokut za období 2014 až 2016

zdroj: vlastní zpracování

V obrázku číslo 4 je srovnání všech udělených pokut za všechny evidované přestupky ve sledovaném období.

Nejméně pokut v jednotlivých letech bylo uděleno v Náchodě, v průměru 563. Nejvíce v Mostě, kdy průměrný počet činí 2599, následuje Prostějov s průměrem 1654, Tábor s průměrným počtem 1330, Blansko 1227 a Kroměříž 1181 přestupek.

Obrázek 5 Součet uložených pokut za období 2014 až 2016

zdroj: vlastní zpracování

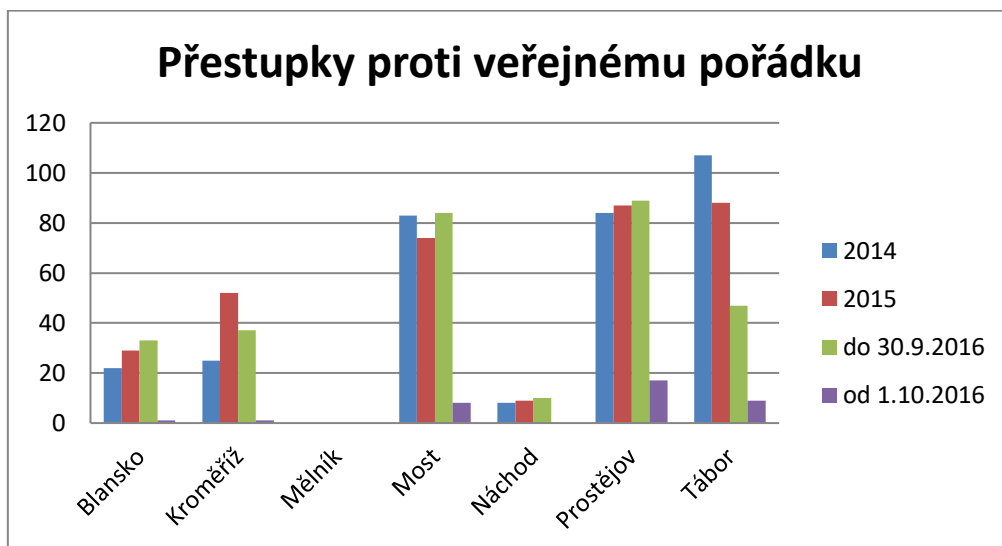
V uvedeném obrázku je přehled uložených pokut za všechny přestupky v korunách.

Nejvíce za sledované tři roky na pokutách uložili v Mostě, jejich průměrná výše činila 7.978.677 Kč, což je v průměru na jeden přestupek 3.070 Kč. Následoval Prostějov s průměrnou výší uložených pokut 6.736.167 Kč s průměrem na jeden přestupek ve výši 4.072 Kč. Kroměříž s průměrem 4.493.280 Kč, kde na jeden přestupek činila výše 3.804 Kč, Tábor s výší 4.082.433 Kč a na jeden přestupek ve výši 3.070, Blansko s 3.282.000 Kč za všechny přestupky a s průměrem na jeden 2.675 Kč. Poslední z porovnávaných Náchod s výší udělených pokut 2.416.900 Kč a s průměrnou výší na jeden přestupek 4.290 Kč.

Z předešlých dvou grafů je patrné, že průměrná výše uložených pokut v Kč nekorresponduje s průměrným počtem pokut. Konkrétně v Náchodě se sice na pokutách vybralo nejméně, ale v přepočtu na počet přestupků je výše pokuty na jeden přestupek nejvyšší.

6.1.1 Srovnání přestupků zapisovaných do centrální evidence, za které je stanoven vyšší postih za recidivu

V následujících třech grafech bude provedeno srovnání třech přestupků, které se zapisují do evidence přestupků a jejich recidiva je postihována zvýšením sankcí. Rok 2016 je rozdělen do dvou údajů v návaznosti na platnou legislativu a to do 30.9.2016 a od 1.10.2016.

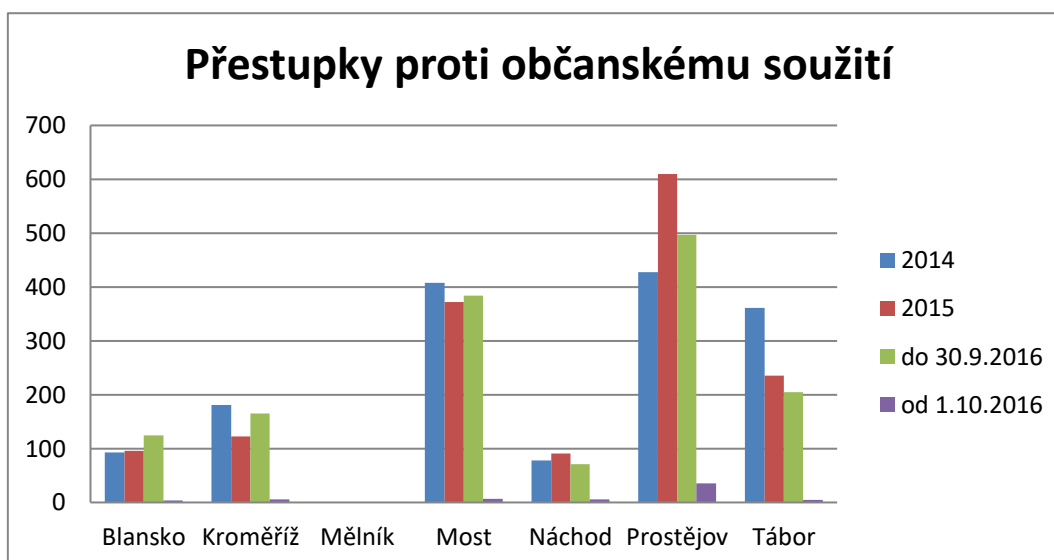

Obrázek 6 Počet přestupků proti veřejnému pořádku

zdroj: vlastní zpracování

Jako první je srovnání evidovaných přestupků proti veřejnému pořádku.

Z příloženého grafu je patrné, že nejméně pořádkového provinění je v Náchodě a v meziročním srovnání téměř shodný počet. Blansko ve sledovaném má vzestupnou tendenci. Zatímco Tábor eviduje výraznou sestupnou tendenci. Nejvíce přestupků proti veřejnému pořádku v součtu za sledované období evidují v Mostě a Prostějově. V Mostě v roce 2015 zaznamenali mírný pokles na 74, ale v roce 2016 do 30. září s počtem 86 a 8 přestupky po 1. říjnu již přeskočil údaj z roku 2014, kdy bylo evidovaných 83 přestupků. V Prostějově mají přestupky rostoucí tendenci. V roce 2014 jich místní správní orgán evidoval 84, v roce 2015 jich bylo 87 a v roce 2016 do 30. září již 89 a dalších 17 od 1. října do konce roku.

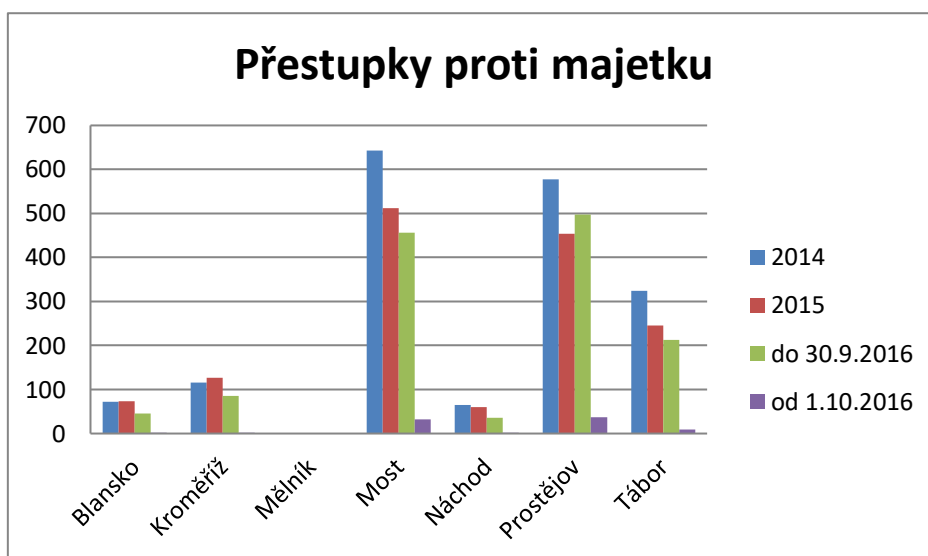
Obrázek 7 Počet přestupků proti občanskému soužití

zdroj: vlastní zpracování

Druhým obrázkem je srovnání centrálně evidovaných přestupků proti občanskému soužití.

Z grafu přestupků proti občanskému soužití můžeme vyčíst, že opět nejméně evidovaných přestupků je v Náchodě, a to v průměru 82 přestupků za tři roky. Následuje Blansko s rostoucí tendencí a průměrným počtem 106 přestupků. Kroměříž s průměrným počtem přestupků 158 a Tábor za sledované období s klesající tendencí s průměrným počtem 269 přestupků. Dalším městem je Most, který za tři roky eviduje průměrně 390 přestupků s přibližně stejným počtem v každém roce. Nejvíce přestupků eviduje Prostějov. V roce 2014 to činilo 428, v roce 2015 počet vyskočil na 610 a v roce 2016 v součtu poklesl na 532 (do 30. září 497 přestupků, a po 1. říjnu 35).

Obrázek 8 Počet přestupků proti majetku

zdroj: vlastní zpracování

Posledním obrázkem srovnání evidovaných přestupků jsou přestupky proti majetku.

Ani zde se příliš neliší evidence v jednotlivých městech. S nejmenším počtem evidovaných přestupků je Náchod, s průměrným počtem 54. Následuje Blansko s průměrem 64 přestupků za tři roky. V Kroměříži je průměr přestupků proti majetku evidovaných 110, nejvíce v roce 2015 s počtem 127 a nejméně v roce 2016 v součtu 87. V Táboře za posuzované období evidovali průměrně 264 přestupků s klesající tendencí, kdy v roce 2014 evidovali 324 a v roce 2016 v součtu jen 222. Dále následuje Prostějov, ve kterém v roce 2014 evidují 577 přestupků, v roce 2015 pokles na 454 a v roce 2016 opět nárůst na 534 (do 30. září 497 přestupků, po 1. říjnu dalších 37). Poslední s největším počtem přestupků proti majetku je Most. V roce 2014 zaevidovali 643 přestupků, v roce 2015 pokles na 512 a v roce 2016 do 30. září evidovali 456 a od 1. října 32 přestupků.

6.1.2 Shrnutí

Pro srovnání jsem použila téměř stejná města, co se týče počtu obyvatel obcí s rozšířenou působností na základě údajů z ČSÚ. Přesto je mezi velký rozdíl. Výsledky analýzy lze shrnout tak, že nezáleží na počtu obyvatel, ale spíše na chování obyvatel. Zda ve městech žijí nepřizpůsobiví občané, na pokraji ekonomické chudoby či ekonomicky zabezpečení.

O Mostě se všeobecně ví, že v něm žijí převážně Romští občané a jejich jednání se následně odráží v trestné činnosti. I v Prostějově máme spoustu Romských občanů bydlících

v koloniích, potulujících se po městě a ani tito nemají k trestné činnosti daleko. Je také potřeba říct, že obě města patří k hůře placeným krajům, kde průměrná mzda zdaleka nedosahuje k celorepublikovému průměru. Tudiž i tato ekonomická situace se do páchaní přestupků určitě odráží.

Zcela odlišné výsledky můžeme vidět v Náchodě. Při počtu obyvatel, který je jen cca o 2000 míň než v Mostě, je evidovaných přestupků nejméně. Zatímco počet přestupků Most mnohonásobně převyšuje.

Z tohoto srovnání se nabízí otázka, jak v jednotlivých městech funguje městská policie a jiné bezpečnostní složky. Zda se aktivně zapojuje do klidného chodu města, anebo řádně neplní své povinnosti. Jaká je nabídka pracovních příležitostí a ekonomického zabezpečení nejen jednotlivců, ale celých rodin.

Dále je třeba zohlednit fakt, že přestupkové komise neřeší jen přestupky spáchané obyvateli s trvalým pobytem na území srovnávaného města, ale řeší i spádové oblasti. Do takové hloubky se přestupky nerozlišují.

Přínosem centrální evidence přestupků by mělo být usnadnění a zefektivnění správního trestání. Očekává se i následné snížení kriminality.

6.2 Zkušenosti s centrálním registrem

K získání informací se zkušenostmi s vedením centrálního registru jsem oslovila výše uvedená města se žádostí o vyplnění dotazníku, který je přílohou B této bakalářské práce.

Centrální evidence je v praxi zavedena poměrně krátkou dobu, ale nějaké zkušenosti již bylo možné získat.

Následující tabulka zobrazuje všechny odpovědi z dotazníku.

Tabulka 5: Přehled odpovědí z dotazníku

město	Přispěla již tato evidenci k přísnějšímu postihu?	Využili jste již tzv. spolehlivost dotčených osob?	Je méně tzv. „přespolních pachatelů“ ?	Přispěl centrální registr ke snížení evidovaných přestupků?	Jak často do centrální evidence zapisujete?	Probíhají přenosy záznamů do centrálního registru bez prodlevy?	Objevil se již výpadek centrálního registru?	Řešili jste již nějaké námitky k evidenci?	Přinesla centrální evidence usnadnění práce?
Blansko	ANO	ANO	NE	NE	1x týdně	ANO	NE	NE	NE
Kroměříž	ANO	ANO	NE	NE	DLE POTŘEBY	ANO	ANO	ANO	NE
Mělník	ANO	ANO	NE	NE	1x týdně	ANO	NE	NE	ANO
Most	ANO	ANO	ANO	NE	DENNĚ	ANO	ANO	NE	NE
Náchod	ANO	ANO	ANO	NE	1x týdně	ANO	NE	NE	NE
Prostějov	ANO	ANO	ANO	NE	DENNĚ	ANO	NE	NE	ANO
Tábor	ANO	ANO	NE	NE	1x týdně	ANO	ANO	NE	ANO

zdroj: vlastní zpracování

První otázkou jsem se ptala na jeden z cílů, proč se hlavně centrální evidence zřizovala, a to, zda již tato evidence přispěla k přísnějšímu postihu. Všechna oslovená města se shodla, že přispěla.

Druhá byla zaměřena na druhý cíl důvodů k zavedení centrální evidence, a to na využití tzv. spolehlivosti dotčených osob. I zde jsou prozatím zkušenosti stejné, že již tohoto nástroje v praxi využili.

Na otázku „je méně přespolních pachatelů“ tři dotazovaní odpověděli ANO, čtyři odpověděli NE.

Shodně všichni respondenti odpověděli, že zatím centrální registr nepřispěl ke snížení evidovaných přestupků.

Různé odpovědi jsou páté otázky „jak často do centrální evidence zapisujete“. Na výběr bylo ze 4 variant (denně, 1x týdně, 1x za dekádu a 1 měsíčně). Dva odpověděli denně, tři jednou za týden, jen v Kroměříži zapisují podle potřeby, a to v návaznosti na pravomocná rozhodnutí.

Dále mě zajímalo, jak probíhají přenosy, jestli už byl výpadek registru. V případě výpadku, jak dlouho trval. Čtyři respondenti odpověděli, že se s výpadkem ještě nesetkali. Další tři zaznamenali výpadek. V Mostě výpadek trval 45 minut a se jednalo o předem hlášenou údržbu programu. V Kroměříži zaznamenali výpadek delší než jednu hodinu.

U osmé otázky šest shodně odpovědělo, že zatím žádnou námitku na evidenci přestupků ze strany pachatelů neřešili. S námitkou na evidenci přestupků je zabývali jen v Kroměříži.

V deváté otázce mě zajímalo, jestli jim jako správním orgánům centrální evidence usnadnila práci. Čtyři se sedmi dotazovaných odpovědělo, že neusnadnila. Což se víceméně dalo očekávat, jelikož skoro všechny inovace týkající se dalšího evidování přidávají zátěž na pracovníky. Jen v Prostějově, Kroměříži a Táboře odpověděli, že se jim práce usnadnila. Otázkou ale zůstává, zda tomu opravdu tak je nebo jen do dotazníku odpověděli, že usnadnila.

Desátá otázka byla dobrovolná a směřovala spíše zpětně k implementaci centrálního registru. Chtěla jsem vědět, jestli se při ní setkali např. s nějakou úsměvnou situací. Většinou se mi odpovědi nedostalo, jen ve dvou případech bylo zodpovězeno, že nesetkali.

Poslední, jedenáctá otázka byla na poznatky z praxe. Tady konkrétně odpověděli jen dva dotazující: Ing. Bauerová z Náchodu napsala: „Očekávali jsme, že tento registr bude využíván všemi orgány, které posuzují spolehlivost osob, což se zatím bohužel neděje. Jako pozitivní

vnímáme skutečnost, že lze recidivu osob posoudit komplexněji, než pouze z vlastní úřední činnosti.“ Bc. Pilař z Tábora na tuto otázku odpověděl: „Zatím bez problémů, usnadňuje celkový obraz v případě uložení správního trestu, zejména u osob na pohybu, osob bez domova apod. Zejména se jedná o přestupky proti majetku spočívajících v odcizování zboží v obchodech. Mám za to, že do budoucna to odstraní administrativní zátěž zejména na úseku vypracování tzv. zpráv o pověsti pro orgány činné v trestním řízení, jelikož tyto orgány mají rovněž přístup do evidence přestupků.“

Z výsledků prozatím vyplývá, že byly splněny cíle k zavedení centrální evidence. Osobně si myslím, že tato evidence je krok správným směrem v trestání přestupků a recidivy. Na větší závěry či návrhy na změny je zatím velmi krátká doba provozu. Postupem času, jak se bude databáze zaplňovat údaji, očekávám zvýšení efektivity centrální evidence. To lze za předpokladu, že centrální evidenci budou správní orgány využívat v plném rozsahu a jak jim ukládá platná právní úprava.

ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce byla analýza aktuální právní úpravy trestání recidivy správních deliktů a evidence přestupků. Hlavními cíli zavedení centrální evidence přestupků mělo být zavedení přísnějšího postihu recidivy vybraných přestupků a umožnění přesnějších údajů o tzv. spolehlivosti dotčených osob.

Centrální evidence byla zavedena zákonem č. 204/2015 Sb., kterým se změnil zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších právních předpisů, zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Zároveň s touto novinkou se prodloužila lhůta na projednání z jednoho roku na dva roky. Toto prodloužení bylo zdůvodněno obstrukčním jednáním některých pachatelů, kteří záměrně přestupkové řízení protahovali. Na jednu stranu je prodloužení vhodné, ale na druhou např. u silničních přestupků mě přijde doba dva roky poměrně dlouhá na uložení správního trestu, obzvláště má-li mít výchovný podtext.

Dalšími stěžejními zákony, které upravují současnou právní úpravu přestupků včetně evidence přestupků je zákon č.250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích a zákon č.183/2017 Sb. tzv. změnový. Tyto zmíněné zákony s účinností od 1.7.2017 ruší výše zmiňovaný zákon č. 204/2015 Sb.

Do centrální evidence se především zapisují přestupky proti občanskému soužití, veřejnému pořádku a majetku. Údaje do evidence zapisuje správní orgán, který v řízení o přestupcích rozhoduje v posledním stupni a to do 5 dnů od nabytí právní moci zpětně k datu právní moci. Před projednáním přestupku má správní orgán povinnost zajistit si opis z evidence a na jeho základě rozhodne o výši správního trestu. Opis z evidence přestupků je nedílnou součástí spisu projednávaného přestupku a žádá se o něj pomocí formuláře anebo aplikace. Údaje z evidence se automaticky vyřazují po uplynutí 5 leté lhůty ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Centrální evidenci vede Rejstřík trestů a zápisy do něj jsou prováděny dvěma způsoby, a to formou internetového rozhraní (náhled je přílohou E) nebo aplikace.

V poslední kapitole bakalářské práce jsem provedla srovnání evidovaných přestupků. Oslovila jsem sedm vybraných měst České republiky na základě podkladů z Českého statistického úřadu o počtu obyvatel obcí s rozšířenou působností. Srovnávala jsem Blansko, Kroměříž, Mělník, Most, Náchod, Prostějov a Tábor. Osobně mě výsledky překvapily, a to hlavně v Prostějově. Prostějov je město nejbližší mému bydlišti a pracuji tam. Počet

evidovaných přestupků v Prostějově za období 2014 až 2016 je víceméně srovnatelný s počtem přestupků v Mostě. Přitom o Mostě se poměrně často mluví v návaznosti na občany. Rozdíl evidovaných přestupků mezi těmito městy za sledované období je pouze cca 500 přestupků. Například přestupky proti občanskému soužití jsou v Prostějově vyšší než v Mostě.

Údaje pro srovnání přestupků jsem čerpala z výkazu Ministerstva vnitra o přestupcích. V souvislosti se zavedením centrální evidence přestupků očekávám, že počet spáchaných přestupků bude postupně klesat v návaznosti na vyšší správní tresty u recidivních přestupků.

Dále jsem zpracovala analýzu dosavadních zkušeností s centrální evidencí přestupků ve stejných městech jako srovnání evidovaných přestupků. Z dotazníku je patrné, že cíle, které vedly k zavedení centrální evidence přestupků, jsou v této chvíli dodrženy. Prvotní zkušenosti mluví pozitivně ve smyslu přispění k přísnějšímu postihu.

Oslovené správní orgány uvedly, že centrální registr prozatím nepřispěl ke snížení evidovaných přestupků, ale to se podle mého názoru postupem času může změnit.

Po zpracování odpovědí z dotazníku hodnotím centrální evidenci pozitivně. Samotná evidence je v počátku své existence, tudíž se musí počítat s drobnými problémy začínajícího provozu. Jestli i nadále bude evidence přestupků dosahovat stanovených cílů ukáže až delší časové období. Nejprve je nutné databázi zaplnit více pravomocnými rozhodnutími.

V současné době bych k návrhům na vylepšení či změny nepřistupovala, a to z důvodu velmi krátkého provozu. Za adekvátní dobu na širší závěry považuji rozpětí v horizontu tří – pěti let od zahájení provozu.

POUŽITÁ LITERATURA

- [1] *Centrální evidence přestupků - účinnější postihování přestupkové recidivy* [online]. [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: https://www.statnisprava.cz/rstsp/clanky.nsf/i/centralni_evidence_prestupku_ucinnejsi_postihovani_prestupkove_recidivy__16093012_02664225
- [2] *Český statistický úřad: Veřejná databáze obyvatelstva* [online]. [cit. 2018-03-30]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=statistiky&katalog=30845>
- [3] *Důvodová zpráva k zákonu č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich* [online]. Wolter Kluwer ČR [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: ASPI (právní informační systém)
- [4] *Důvodová zpráva k zákonu č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích* [online]. Wolter Kluwer ČR [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: ASPI (právní informační systém)
- [5] GRYGAR, Tomáš. Přestupková amnestie v novém zákoně o odpovědnosti za přestupky. *Správní právo*. 2017, 50(2), 73 - 86. ISSN 0139-6005
- [6] HENDRYCH, Dušan. *Správní právo: obecná část*. 9. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2016. Beckovy právnické učebnice. ISBN 978-80-7400-624-1.
- [7] JEMELKA, Luboš. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář*. V Praze: C.H. Beck, 2017. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-666-1.
- [8] KORBEL, František a Kateřina STAŇKOVÁ. Co přinese nová úprava přestupků. *Právní novinky*. 2017, 9(1), 15 - 17.
- [9] KUČEROVÁ, Helena. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích: s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017. Komentátor. ISBN 978-80-7502-211-0.
- [10] KYJOVSKÝ, Filip. *Vznikne centrální evidence přestupků* [online]. [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: <http://www.brno-advokati.com/vznikne-centralni-evidence-prestupku/>
- [11] MÁRTON, Michal a Barbora GONSIOROVÁ. *Průvodce novým přestupkovým zákonem pro správní praxi*. Praha: Leges, 2017. Praktik (Leges). ISBN 978-80-7502-200-4.

- [12] MIHALÍK, Vojtěch. Zánik odpovědnosti za přešupek. *Právní rozhledy*. Praha: C.H. Beck, 2017, **2017**(10), 352 - 355. ISSN 1210-6410
- [13] Nález Ústavního soudu ÚS III. ÚS 611/01- Zákaz retroaktivity právních norem. *Ústavní soud České republiky* [online]. [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: <https://nalus.usoud.cz/Search/ResultDetail.aspx?id=39903&pos=1&cnt=4&typ=result>
- [14] NEVESELÝ, David a Soňa TITLBACHOVÁ. Zpřísnění zákona o přestupcích od 1. 10. 2015. *Právní novinky* [online]. 2015, **2015**(10), 10 [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/spravni-pravo/zpriseni-zakona-o-prestupcich-od-1-10-2015>
- [15] Nová úprava přestupkového práva přináší také změny v evidenci přestupků. *Www.justice.cz* [online]. [cit. 2018-03-21]. Dostupné z: <https://portal.justice.cz/Justice2/Soud/soud.aspx?o=203&j=213&k=6761&d=354851>
- [16] POTMĚŠIL, Jan. *Důvody zřízení a účel centrálního registru přestupků, stávající evidence přestupků* [online]. [cit. 2018-03-29]. Dostupné z: <http://prestupky.blogspot.cz/2012/01/duvody-zrizeni-ucel-centralniho.html>
- [17] PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017. . ISBN 978-80-7502-221-9.
- [18] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.4.2008, čj. 1 As 27/2008 - 67, www.nssoud.cz. *Nejvyšší správní soud* [online]. [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&rjz_id=12&rok=2008&cislo=27&pagesource=0
- [19] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.12.2008, čj. 9 As 7/2008 - 55, www.nssoud.cz. *Nejvyšší správní soud* [online]. [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&rjz_id=12&rok=2008&cislo=27&pagesource=0
- [20] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.2.2016, čj. 2 As 261/2015 - 41, www.nssoud.cz. *Nejvyšší správní soud* [online]. [cit. 2018-02-10]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&rjz_id=12&rok=2015&senat=2&cislo=261&pagesource=0
- [21] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2017, čj. 7 As 311/2016 - 31, www.nssoud.cz. *Nejvyšší správní soud* [online]. [cit. 2018-02-10]. Dostupné z:

http://www.nssoud.cz/main0col.aspx?cls=JudikaturaSimpleSearch&SimpleSearch=1&rij_z_id=12&rok=2015&senat=2&cislo=261&pagesource=0

- [22] SOJKOVÁ, Alžběta a Tomáš KAPLAN. *Evidence přestupků v České republice* [online]. [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/evidence-prestupku-v-ceske-republice-97094.html>
- [23] STRAKOŠ, Jan. Zákon o přestupcích po novele – vybrané problémy (I.). *Správní právo*. 2016, **46 (1)**, 1 -12. ISSN 0139-6005.
- [24] STRAKOŠ, Jan a Pavlína KROUPOVÁ. *Základy správního trestání*. 2. rozšířené vydání. Praha: Institut pro veřejnou správu, 2017. Skripta (Institut pro veřejnou správu). ISBN 978-80-86976-45-7.
- [25] *Úplné znění zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii; Úplné znění zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích; Úplné znění zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; Úplné znění zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích*. Vydání: třinácté. Praha: Armex Publishing, 2017. Edice kapesních zákonů. ISBN 978-80-87451-49-6
- [26] VEDRAL, Josef. K některým procesním otázkám nové právní úpravy správního trestání. *Správní právo*. 2014, **47 (1-2)**, 97 -117. ISSN 0139-6005.
- [27] *Zákon č. 200/1990 Sb. o přestupcích* [online]. Wolter Kluwer ČR [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: ASPI (právní informační systém)
- [28] *Zákon č. 1/1993 Sb. ústava České republiky* [online]. Wolter Kluwer ČR [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: ASPI (právní informační systém)
- [29] *Zákon č. 269/1994 Sb. o Rejstříku trestů* [online]. Wolter Kluwer ČR [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: ASPI (právní informační systém)
- [30] *Zákon č. 40/2009 Sb. trestní zákoník* [online]. Wolter Kluwer ČR [cit. 2018-03-27]. Dostupné z: ASPI (právní informační systém)
- [31] *Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich* [online]. Wolter Kluwer ČR [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: ASPI (právní informační systém)
- [32] *Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích* [online]. Wolter Kluwer ČR [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: ASPI (právní informační systém)

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A Opis z evidence přestupků

Příloha B Dotazník

Příloha C Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obcí a krajů

Příloha D Sdělení městského úřadu Mělník

Příloha E Náhled elektronického formuláře na zadávání přestupků do centrální evidence

Příloha A

Číslo podání: 131751/2017
Subjekt: Magistrát města Prostějova
Sp. zn.: OOZ2 854/2017 Vy
Účel: z. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, § 69
Zpracováno: 19. 4. 2017 7:34:57
Počet záznamů: 1

Na žádost výše uvedeného subjektu se vydává:

OPIS Z EVIDENCE PŘESTUPKŮ

Osobní údaje:

Jméno / jména:
Nynější příjmení:
Původní (rodné) příjmení:
Datum narození / rodné číslo:
Místo / okres narození: Prostějov / Prostějov
Stát narození: Česká republika
Státní příslušnost: Česká republika

Obsah evidence přestupků:

- 1) Magistrát města Prostějova, č.j.: OOZ2 651/2017 Kum, datum rozhodnutí o přestupku: 06.03.2017, datum právní moci rozhodnutí o přestupku: 12.04.2017, § 50/1a z. č. 200/1990 Sb., úmysl, pokuta: 1000,- CZK

Mgr. Bc. Radka Paulová v.r.
ředitelka Rejstříku trestů

Příloha B

Dobrý den,

Jmenuji se Olga Řezáčová a jsem studentkou kombinovaného studia Fakulty ekonomicko – správní na Univerzitě Pardubice. V současné době píšu svoji bakalářskou práci na téma Evidence přestupků, ve které bude část věnována současné centrální evidenci přestupků. Ráda bych Vás poprosila o vyplnění následujícího krátkého dotazníku, který bude sloužit jako podklad k praktické části bakalářské práce.

Děkuji za pomoc.

- 1) Cílem centrální evidence mělo být zavedení přísnějšího postihu recidivy vybraných druhů přestupků. Přispěla již tato evidence k přísnějšímu postihu?
 ANO   NE   ZATÍM JSME NEPOUŽILI

- 2) Přínosem centrální evidence přestupků má být umožnění přesnějších údajů o tzv. spolehlivosti dotčených osob. Mělo by se alespoň částečně odstranit nerovné postavení mezi osobami, které se trvale zdržují v místě trvalého bydliště a osobami tzv. přespolečnými. Využili jste již tohoto nového nástroje při udělování správního trestu?
 ANO   NE

- 3) Je méně tzv. „přespolečných pachatelů“ ?
 ANO   NE

- 4) Přispěl centrální registr ke snížení evidovaných přestupků?
 ANO   NE

- 5) Jak často do centrální evidence zapisujete?
 Denně   1x týdně   1x za dekádu   1x měsíčně

- 6) Probíhají přenosy záznamů do centrálního registru bez prodlevy?
 ANO   NE
pokud jste uvedli NE, prosím specifikujte dobu prodlevy:
 méně než 2 minuty   2 – 5 minut   více než 5 minut

- 7) Objevil se již výpadek centrálního registru?
 ANO   NE
pokud jste uvedli ANO, prosím specifikujte dobu výpadku:
 méně než 5 minut   5 – 15 minut   15 – 45 minut   více než 45 minut

8) Řešili jste již nějaké námitky k evidenci?

ANO   NE

9) Přinesla centrální evidence usnadnění práce?

ANO   NE

10) Setkali jste se s nějakou úsměvnou situací spojenou s implementací centrálního registru (dobrovolná otázka 😊)

11) Vaše poznatky z praxe s centrálním registrem, příp. návrhy na zlepšení.

Příloha C

PVMU 4469/2014 ko

OOZ 2 86/2017

Sp.,sk. znak 57-2/A5

zpracovaný výkaz do 16.1.2017 příslušnému úřadu.

KRAJSKÝ ÚŘAD odesle výkaz elektronicky do 15.2.2017 Ministerstvu vnitra na adresu: myron.zajonc@mvr.cz

Rok 2016

Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích*) projednaných orgány obcí a krajů (obsahuje vzroce v tabulce Excel)

údaje jsou poskytovány Ministerstvu vnitra v souladu s ustanovením § 96 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Kraj

		Číslo řádku	Krajský úřad	Obec	Celkem
a		b	1	2	3
Počet nevyřízených přestupků z minulého období*)		1		1 350	1 350
Počet přestupků došlých během roku 2016*)		2		4 195	4 195
Postoupeno	podle § 71 zák. o přestupcích podle § 12 správního řádu	3		49	49
	podle § 55/3 zák. o přestupcích	4		9	9
Odloženo		5		1 754	1 754
Počet všech přestupků ke zpracování v tomto období		6		3 733	3 733
a) blokově vyřízeno		7		240	240
b) v příkazním řízení vyřízeno	napomenutím	8		78	78
	pokutou	9		614	614
c) ve správním řízení vyřízeno	projednáním bez uložení opatření	10		25	25
	uložením sankce, z toho:	11		836	836
	napomenutím	12		70	70
	pokutou	13		766	766
	zákazem činnosti	14		392	392
	propadnutím věci	15		19	19
	zákazem pobytu	16			
	zastavením řízení	17		381	381
Celkem projednáno přestupků (součet řádků 7+8+9+10+11+17)		18		2 174	2 174
Počet nezpracovaných přestupků, které přecházejí do dalšího období		19		1 559	1 559
Počet uložených ochranných opatření	omezující opatření	20			
	zabrání věci	21			
Počet případů, kdy bylo rozhodováno o náhradě škody		22		38	38
V běžném roce uloženo na trestech	počet	23		1 620	1 620
	Kč	24		6303 800,-	
Odvolačí řízení	počet odvolání podaných proti rozhodnutím vydaným v I. stupni	25		57	57
	vyřízeno autoremedurou	26			
	počet potvrzených rozhodnutí	27		14	14
	počet zrušených rozhodnutí	28		6	6
	počet změněných rozhodnutí	29		2	2
	počet zrušených rozhodnutí a vrácených k novému projednání	30		10	10

*) z o přestupcích se netýká jiných správních deliktů fyzických osob a výzev k uhrazení určené částky dle ustanovení zákona č. 361/2000 Sb.

1. Projednané přestupky podle jednotlivých paragrafů zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, ve znění do 30.9.2016

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	4	5	6	7	8
21	31				2	2
21a	32					
23	33				5	5
24	34					
28	35					
29	36					
29a	37					
30	38		3		8	11
31	39				13	13
32	40					
33	41					
35	42				2	2
38	43					
39	44					
41	45				1	1
42	46					
42c	47					
43	48					
44	49					
44a	50					
45	51					
46/1	52				43	43
46/2	53				47	47
47a	54				3	3
celkem	55		3		124	127

2. Přestupky proti veřejnému pořádku, spáchané do 30.9.2016

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	9	10	11	12	13
47	56				86	86
47b	57				3	3
48	58					
celkem	59				89	89

3. Přestupky proti občanskému soužití, spáchané do 30.9.2016

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	14	15	16	17	18
49 1/a	60		1		14	15
49 1/b	61				10	10
49 1/c	62		7		465	472
49 1/d	63					
49 1/e	64					
celkem	65		8		489	497

4. Přestupky proti majetku, spáchané do 30.9.2016

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	19	20	21	22	23
50 1/a	66		11		289	300
50 1/b	67				13	13
50 1/c	68				1	1
celkem	69		11		303	314

5. Přestupky projednané podle zvláštních právních předpisů

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	24	25	26	27	28
celkem	70		10		1 043	1 053

6. Přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	29	30	31	32	33
30 1/j	71				3	3
30 1/k	72				2	2
celkem	73				5	5

7. Přestupky proti veřejnému pořádku, spáchané po 1.10.2016

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	34	35	36	37	38
47/1	74				17	17
47/2	75					
47b	76					
48	77					
celkem	78				17	17

8. Přestupky proti občanskému soužití, spáchané po 1.10.2016

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	39	40	41	42	43
49/1	79				1	1
49/2	80				34	34
49/3	81					
celkem	82				35	35

9. Přestupky proti majetku spáchané po 1.10.2016

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	44	45	46	47	48
50/1	83				32	32
50/2	84				5	5
celkem	85				37	37

10. Souhrn všech projednaných přestupků (součet řádků 55,59,65,69,70,73,78,82 a 85 se musí rovnat součtu řádku 18)

§	číslo řádku	Do 18 let		Přes 18 let		Celkem
		KÚ	obec	KÚ	obec	
a	b	49	50	51	52	53
celkem	86		32		2 142	2 174

Odesláno dne:
9.1.2017

Razítko

Zpracoval: Dagmar Nováková
tel.:
linka:

MAGISTRÁT MĚSTA PROSTĚJOVA
Odbor občanských záležitostí
Přestupkové oddělení

Dagmar Nováková

Příloha D

Městský úřad Mělník

náměstí Míru 1, 276 01 Mělník

Odbor dopravních a správních agend

Váš dopis značka:

Ze dne: 22.03.2018

Naše č.j.:

Vyřizuje: Irena Semínová

T: 315 635 542

E: i.seminova@melnik.cz

Mělník: 21.03.2018

Olga Řezáčová

Čechy pod Kosířem

Příloha:

Vážená slečno Řezáčová,
Vzhledem k tomu, že došlo k personálním změnám na zdejším odboru, statistiky za období 2014 – 2017, ve formátu výkazu Ministerstva vnitra o přestupcích projednávaných orgány obcí a krajů nejsou dostupné.

S pozdravem

Městský úřad Mělník
odbor dopravních a správních agend
- 10 -

Irena Semínová

referent úseku přestupků správního oddělení DSA

Adresa: Městský úřad Mělník
náměstí Míru 1
276 01 Mělník

T: +420 315 635 111
F: +420 315 622 318
E: mu@melnik.cz

Bankovní spojení: ČS Mělník 27-0460004379/0800
DIČ: CZ00237051
IČO: 00237051

ID datové schránky: hqjb2kg

Příloha E

Přestupky

Případ Hleděj Údaje Kartotéky Pošta Zákony Program

Hleděj Otvor Nový Úkoly Hleděj Kartotéky Tisk Soupis Uložit Poznámka Kontrola

Otvor (PR 1.1) 3333/2016

Věc-Rízení-oprava

č.př. 3333 spis. zn. 3354 /2016 0022 3354/2016 Vy Související typ PR 1.1 - Přestupek

obvinění

věc § 471/a <200/1990>
v blíže nezjištěný den na pozemku na ulici Říční v Prostějově odložil různý odpad /PET láhve, kartony papíru, staré kočárky, hadry.../, přičemž tato skutečnost byla zjištěna kontrolní činností MP Prostějov dne 11.10.2016. Tím neoprávněné odložil

spr. orgány Statutární město Prostějov, IČO 00288659, nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov

účastníci

odstátní

zástupci

jednání

spáchání 11.10.2016 souhlas

oznámení 13.10.2016 příkaz >18 lhůty neběží

zahájení

škoda rozhodnutí

archiv

termín vyřízení

promlčení 17.10.2017